

Dzięk **Bydgoski**

10 stron
cena 10 gr

Ilustrowany

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ POMORZA — DZIEŃ GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEŃ KOCIEWSKI**
DZIEŃ TCZEWSKI ILUSTROWANY — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEŃ CHEŁMIŃSKI
DZIEŃ KUJAW — GAZETA MOGILEŃSKA

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, ul. Marszałka Focha 12. Telefon: 22-18. Konto czekowe P. K. O. 205.102

Niemcy mówią...

Proponujemy ogólnoeuropejski układ pokojowy

W razie odrzucenia tej oferty wycofują się ze współpracy międzynarodowej

Berlin, 12. 3. (PAT). W związku z ostatnimi oświadczeniami zagranicznych mężów stanu ogłasza Niemieckie Biuro Informacyjne obszerny komunikat precyzujący w następujący sposób stanowisko rządu Rzeszy:

Wytworzyła się taka sytuacja: Francja dla obrony swej niepodległości, która, jej zdaniem, została zagrożona: 1) zbudowała na granicy niemieckiej sieć fortyfikacyjną tak potężną, jakiej świat dotychczas nie widział. 2) jako gwarancji nienaruszalności Francji, zostały prawnie połączone następujące państwa: W. Brytania ze wszystkimi swymi siłami na lądzie i morzu. Włochy, Belgia, Polska, Czechosłowacja, Rosja z przeszło 17 milionami żołnierzy i sama Francja. Państwa te posiadają w czasie pokoju armie, przekraczające razem 3 miliony ludzi. W czasie wojny siły zbrojne tych państw wynoszą około 30 milionów.

Niezależnie od tych niebывалych i jedy-

nych w historii gwarancji, Francja oświadcza, że potrzebuje poza tym dla swego bezpieczeństwa oprócz najpotężniejszego na świecie łańcucha fortyfikacyjnego także strefy niemieckiej, która będąc zdemilitaryzowana jest otwarta tem samem dla każdej napaści. Francja oświadcza dalej, że deklaracja niemiecka o naruszeniu paktu lokarneckiego

przez Francję, że przywrócenie przez Niemcy własnych suwerennych praw na obszarze Rzeszy, że wkroczenie 19 batalionów, są czynnikami, zagrażającymi bezpieczeństwu Francji, zagwarantowanemu przez połowę świata.

Wobec tego rząd Rzeszy oświadcza na to, co następuje:

„Uczyniliśmy wspaniałomyślną propozycję”

Niemcy obsadzili własny obszar szczyplą załogą przedewszystkiem głównie dlatego, aby francuskiemu rządowi, a zwłaszcza narodowi francuskiemu nie dać żadnego pretekstu do obawy, że Niemcy wywierają na Francję jakikolwiek nacisk, aby doprowadzić do rokowań w niegodnych okolicznościach. Poza tym Niemcy uczynili najbardziej wspaniałomyślną propozycję, mającą na celu pacyfikację Europy. Propozycja ta nabiera specjalnego znaczenia przez to, że pochodzi od niemieckiego rządu narodowego, posiadającego całkowite zaufanie narodu i który przez to działa z naj-

wyższego zlecenia tego narodu.

Propozycja niemiecka nabierze historycznego znaczenia, tylko pod warunkiem, że musi to być pierwszy ogólnoeuropejski układ, od czasu traktatu wersalskiego, który zawarty zostanie bez jakiegokolwiek przymusu na uczestników i który nie będzie zawierał żadnych nowych dyskryminacji dla jakiegokolwiek państwa. Jest to nieodzowny warunek, jeśli propozycja ta ma być skuteczna i szczęśliwa. Rząd Rzeszy nie chce niczego więcej, jak tylko wejść z Francją i innymi europejskimi mocarstwami w układy nad realizacją tego planu.

ładu prawnego, opartego na nieprzymuszonych postanowieniach równoprawniennych narodów i państw Europy. Tylko to, co będzie podpisane pod temi warunkami może być jako odpowiadające poczuciu honoru narodowego dotrzymane i będzie dotrzymane, zwłaszcza jeśli chodzi o Niemcy.

Wyberzemy raczej honorowe odosobnienie

Jeśli jednak wyżej wyluszczone poglądy nie zostaną przyjęte przez inne rządy, wtedy oczywiście rząd niemiecki cofnie swe propozycje, i opierając się na zaufaniu, wierności i ofiarności narodu niemieckiego wybierze raczej honorowe odosobnienie, niż dalsze bytowanie, jako uproszczony narodu w zespole innych narodów.

Anglicy wierzą w dobrą wolę Niemiec

Londyn, 12. 3. (PAT). „Times” twierdzi, że zarzut pogwałcenia przez Niemcy legalności nie wchodzi w grę i że konferencja londyńska będzie miała przede wszystkim charakter polityczny. Mocarstwa będą musiały zdecydować, jaka akcja przyczyni się najbardziej do wytworzenia ducha pojednania. Jeżeli postępowanie Niemiec nie poderwie zaufania świata w dobrą wolę ich oferty, to wówczas otworzy się droga do swobodnych rokowań, które zapewnią nowy pokój Europy.

Spóźniony żal czeski

Trzeba było nawiązać przyjazne stosunki z Polską

Bratislava, 12. 3. (PAT). „Narodnie Noviny” zamieszczają artykuł, omawiający ostatnie posunięcie kanclerza Hitlera, w którym zarzuca rządowi francuskiemu i czechosłowackiemu popełnienie zasadniczego błędów przez zawarcie paktu z Sowietami.

Niemcy ocenili ten fakt, jako groźbę dla siebie i wypowiedzieli układ lokarnecki. Dyplomatów oczekuje ciężkie zadanie przywrócenia naruszonej równowagi.

Oficjalna dyplomacja czeska przyniosła już państwu Czechosłowackiemu wiele szkody. Dowodzą tego niezdrowe stosunki pomiędzy Polską a Czechosłowacją. Gdyby dyplomaci czechosłowaccy byli się starali jeszcze przed kilku laty nawiązać serdeczne i przyjazne stosunki z Polską, to Czechosłowacja mogłaby nie obawiać się wystąpienia Niemiec.

100 Niemców aresztowanych za należenie do tajnej organizacji hitlerowskiej na Śląsku

(o) Katowice, 12. 3. (Tel. wł.) Dochodzenia w sprawie niemieckiej tajnej organizacji hitlerowskiej (N. S. D. A. P.) doprowadziły do aresztowania na wniosek prokuratora 6 dalszych członków.

Do chwili obecnej aresztowano ponad 100 osób za należenie do tej nielegalnej organizacji niemieckiej.

Katowice zniosły ubiór rytualny

Katowice, 12. 3. (PAT). Na dzisiejszym posiedzeniu rady miejskiej w Katowicach większością głosów uchwalono zakaz ubioru rytualnego na terenie miasta Wielkich Katowic. Rada miejska wydała zakaz ubioru przez zmianę dotychczas obowiązującego statutu rzeźni miejskiej w Katowicach.

Zbrojna okupacja Nadrenji tylko aktem symbolicznym

Aby zaś usunąć z psychiki narodu francuskiego wszelki pozór uciążliwego faktu dokonanego, czy też zagrożenia, rząd Rzeszy przeprowadził ponowne uzbrojenie swego własnego obszaru w formie, która faktycznie może być uznana tylko za symboliczną. Rząd Rzeszy gotów jest w dalszym ciągu, jeśli to będzie uznane za pożyteczne,

zobowiązać się, na czas trwania układów, nieprzeprowadzać pod tym względem żadnych zmian pod warunkiem analogicznego zobowiązania ze strony francuskiej i belgijskiej. Rząd Rzeszy dąży do stworzenia prawdziwego uspokojenia Europy na najbliższe ćwierć wieku i to takiego uspokojenia, które będzie miało cechy bezwzględnego

A jednak...

Niemcy budują twierdze nad Renem

Paryż, 12. 3. Według nadeszłych do Paryża wiadomości, Niemcy, natychmiast po obsadzeniu Nadrenji, przystąpili do realizowania istniejących oddawna i opracowanych w najdrobniejszych szczegółach planów ufortyfikowania granic francusko-niemieckich.

Z Saarbrücken donoszą, że w zagłębiu Saary pracuje już przy budowie fortyfikacji 10.000 robotników.

Według informacji uzyskanych przez francuskie koła wojskowe, Niemcy już oddawna dokonali pomiarów, a nawet rozpoczęli przygotowawcze prace na pograniczu, celem wzniesienia tam fortyfikacji podziemnych podobnych do francuskich po drugiej stronie granicy.

W wielkich stalowniach nadreńskich od wielu miesięcy leżą przygotowane już konstrukcje żelazne, które trzeba tylko przewieźć na miejsce i zmontować. Po dokonaniu właściwych prac ziemnych części stalowe fortyfikacji przewiezione zostaną z fabryk i natychmiast zmontowane.

Według doniesień korespondentów z Nadrenji, następujące miasta mają być

zamienione na twierdze: Kolonja, Saarbrücken, Mannheim, Moguncja, Frankfurt nad Menem, Trewir, Akwizgran, Koblenca i Düsseldorf. W Kolonji, Duisburgu i Düsseldorfie mają być zgroma-

zione wielkie siły powietrzne.

Wielkie poruszenie wywołuje w Paryżu wiadomość, że w Saarbrücken rozpoczęto budowę wielkich hangarów naziemnych i podziemnych.

Sesja Rady Ligi będzie odroczone?

Londyn, 12. 3. (PAT). Istnieje wielkie prawdopodobieństwo, że wyznaczona na sobotę w Londynie nadzwyczajna sesja Rady Ligi Narodów ulegnie odroczeniu do poniedziałku lub wtorku, zanim bowiem zbierze się Rada Ligi, niezbędnym jest, aby mocarstwa lokarneckie uzgodniły pomiędzy sobą swe dalsze decyzje, od których będzie zależał tok obrad Rady Ligi.

Uzgodnienie zaś stanowiska mocarstw lokarneckich, a zwłaszcza wyjaśnienie stanowiska W. Brytanji, zależy od dalszych wyjaśnień z Berlina.

Pakt sowiecko-francuski

Paryż, 12. 3. (PAT). Senat uchwalił ratyfikację paktu francusko-sowieckiego 233 głosami przeciwko 52.

Nie będzie rekonstrukcji rządu francuskiego ani zmiany terminu wyborów

Paryż, 12. 3. (PAT.) Havas donosi z kół rządowych, że pogłoski jakoby rząd zamierzał powołać do swego składu 3-ch ministrów bez teki, są bezpodstawne. Koła rządowe zaprzeczają też wia-

domościom o rekonstrukcji rządu i stwierdzają, że rząd nie zamierza zmieniać dat wyborów wyznaczonych na 28 kwietnia i 3 maja.

Soprostu**Abu nie za późno!**

Wypadki o dużej wadze i znaczeniu odgrywają się z błyskawiczną szybkością na całym świecie. Obrzymie koło rozpędzone dziełami stawia całe narody i państwa często wobec faktów dokonanych i niejednokrotnie padają słowa — za późno! Świat opanowały zbrojeń. Masowe zbrojenia są faktem. Rosnącą się głośno i nawoływania przeciwko wojnom i masowym masakrom. Różne międzynarodówki, względnie organizacje o bardzo humanitarnych i wzniosłych celach, stale odbywające setki zebrań, są drukowującymi setki a nawet miliony arkuszy — nie zapobiegły wcale wojnom. Walki w Afryce i Ameryce oraz Azji trwają na oczach naszych. Nic dziwnego, że szeroka opinia Polski także wyszła z bierności i zabrała głos. Jesteśmy na szarym końcu w wyścigu zbrojeń i normalnymi środkami nie nadążymy za niemal całym światem.

Nikt w świecie nie zapłacił tyle krwi i mienia za pokój — co Polska. Bo nie tylko za „naszą lecz i waszą wolność” stale walczymy, „Stąd nakaz pilny i bezapelacyjny: trzeba natychmiast dać i to w sposób przemysłowy i zdecydowany. Nie tak, jak do tej pory. Nie wiodli groz, czy ostatni groz, w ciężkim i trudnym położeniu znajdujących się ludzi świata pracy, inteligencji pracującej, czy obywateli. Nikt — nie odmówi tej wielkiej i pilnej potrzebie, lecz musi mieć pewność, że dadzą wszyscy według swojej zasobności.

Tym razem do świadków i to znaczących, winni być pociągnięci ci, którzy zwykle chętniej dopiero dają złoto, gdy czują nóż przy gardle, byle ratować „zagrożony okrąg”. Mniejsza o to, w każdym razie, patriotom muszę i to ofiarę traktować jako ofiarę dla Ojczyzny.

Gdy serawę postawimy jasno, niewątpliwie dadzą wszyscy, bo można dać niewiele ostatni grosz, lecz nawet złoto. Czy trzeba czekać tak, jak we Włoszech, że będziemy dawać wówczas obręski, gdy zagrożeni już działają?

My należymy do pokolenia, które niejednokrotnie prócz życia, dawało wszystko. Damy raz jeszcze. Tylko natychmiast, bo „dwa razy daje — kto szybko daje”. Niech dla pokoleń następujących ofiarności nasza zapewni możliwość pracy w pokoju, a ich dorobek będzie spłatą długu wdzięczności za dzisiejsze ofiary.

Nie poprzestajmy na słowach i gestach!

Bądźmy przed szkodą „mądrzy”, zdając sobie sprawę, że Polacy stale się odzieniają, i tym razem naprawmy błąd historyczny!

H. D.

Znowu burdy studenterji endeckiej w Poznaniu

Rektor zmuszony był wezwać policję dla utrzymania porządku

(o) Poznań, 12. 3. (Tel. wł.) Lokal Młodzieży Demokratycznej, znajdujący się w obrębie uniwersytetu został dziś doszczętnie zdemolowany przez młodzież „narodową”.

Rektor skorzystał z przysługującego mu prawa i zwrócił się o pomoc do policji. Żądaniu młodzieży o wycofanie policji z gmachu uniwersytetu rektor odmówił, uzależniając spełnienie tego życzenia od zupełnego uspokojenia się młodzieży.

Studenci żydowscy zwrócili się w ostatnich dniach do władz uniwersyteckich z prośbą o pozwolenie na utworzenie żydowskiej organizacji samopomocowej. Prośbę tę odrzucono, uzasadniając odmowę małą ilością Żydów na Uniwersytecie Poznańskim.

Budżet Min. Spraw Wewnętrznych w Senacie

Min. Raczkiewicz o pracach samorządu, administracji i polityki narodowościowej

Warszawa, 12. 3. (PAT). Senat na dzisiejszym posiedzeniu przystąpił do debaty szczegółowej nad budżetem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Na wstępie zabrał głos sprawozdawca senator Rdułowski, który dłuższy ustęp poświęcił zagadnieniom samorządu terytorjalnemu. Wskazał on na konieczność odciążenia samorządu od wielu funkcji, które

wiążą się ściśle z prerogatywami administracji państwowej. W obecnym stanie rzeczy urzędnicy państwowi i samorządowi załatwiają rocznie ok. 250 milionów aktów, wydają około półtora miliona orzeczeń karno-administracyjnych itp.

Zdaniem referenta — należy poddać rewizji niektóre wydatki, ciężące na samorządzie. W dalszym ciągu referent zwrócił u-

wagę na niepomysłny objaw w naszym życiu społecznym, a mianowicie na tendencję do urządzania zbyt wielkich obchodów, uroczystości, świąt i składek i zaznaczył, że przesada na tem polu może pociągnąć za sobą ujemne następstwa.

Co się tyczy ekscesów antyżydowskich, to były one szeroko omawiane w komisji budżetowej i potępiono je w słowach stanowczych. Referent podniósł, że wszędzie tam, gdzie stykają się płaszczyzny zainteresowań dwóch różnych grup narodowościowych, rasowych, czy wyznaniowych, potrzeba specjalnie wiele taktu, rozważli i umiaru z obu stron. Strona żydowska powinna dobrze o tem pamiętać, jeżeli nie chce ułatwiać akcji propagandowej, skierowanej przeciwko niej.

W związku ze wzrostem przestępczości, komisja budżetowa pragnie zwiększyć kredyty, mające na celu ochronę życia i mienia obywateli i utrzymanie ładu w Państwie i dlatego przedkłada wniosek o zmianę artykułu 6 ustawy skarbowej, która umożliwi w miarę uzyskiwania nadzwyczajnych dochodów, zwiększenie wydatków na policję.

Po przemówieniu referenta, zabrał głos p. minister Spraw Wewnętrznych Władysław Raczkiewicz, wygłaszając długie przemówienie, poświęcone sprawom samorządów, usprawnieniu administracji, oraz kwestji polityki narodowościowej, a mianowicie sprawie normalizacji stosunków w województwach południowo-wschodnich.

Pogrzeb ofiar zająć w Przytyku odbył się spokojnie

Warszawa, 12. 3. (PAT). W związku z poniedziałkowymi zajściami w Przytyku prowadzący śledztwo prokurator Sądu Okręgowego w Radomiu polecił aresztować i osadzić w więzieniu 22 osoby, oskarżone o czynny udział w zajściu.

W środę odbył się w Przytyku pogrzeb zabitego podczas zajść Stanisława Wiśniaka. Porządek podczas żałobnej uroczystości nie został zakłócony. Jednocześnie w Radomiu odbył się pogrzeb zmarłej od ran Gali Minkowskiej, a w przeddzień w Przytyku pogrzeb zabitego Joska Minkowskiego.

Oba pogrzeby odbyły się w zupełnym spokoju, co świadczy o ostatecznej likwidacji niepokoju w Przytyku.

Deficyt zmniejszył się w porównaniu ze styczniem o 2,7 milj.

Warszawa, 12. 3. (PAT). Zamknięcie rachunków Skarbu państwa za luty 1936 r. wykazuje dalsze zmniejszenie się deficytu w porównaniu ze styczniem o 2,7 milionów zł., mianowicie deficyt wyniósł w tym miesiącu 6,9 milionów zł.

Po odliczeniu wpływów z tytułu specjalnego podatku od wynagrodzeń, wpływy z danin publicznych i monopolów w lutym r. b. były nieco lepsze w porównaniu z lutym 1935 r.

Transporty więźniów z Gdańska do Rzeszy

Ostatnio dokonano znowu transportu 16 więźniów z więzienia gdańskiego do więzienia, położonego w Rzeszy Niemieckiej w miejscowości Sztum na Powiślu. Przetrasportowaniu do Niemiec ulegli jedynie obywatele gdańscy, podczas gdy w więzieniu gdańskim pozostają już tylko prawie sami więźniowie obcokrajowcy.

Fakt wysłania obywateli gdańskich do więzienia w Rzeszy wywołał zrozumięte zainteresowanie wśród ludności Ziemi Gdańskiej.

Aresztowanie „pacyfikatorów” w Hiszpanji

Madryt, 12. 3. (PAT). Gen. Lopez Ochoa, inspektor armji, który dowodził korpusem ekspedycyjnym w Asturji od czasu rewolucji październikowej oraz komendant gwardji cywilnej Nilotello zostali aresztowani. Gen. Ochoa oskarżony jest o rozstrzelanie bez sądu kilku rewolucjonistów. Nilotello był zastępcą komendanta oddziału pacyfikatorów.

Nie zawiera metalicznych domieszek — PUDER ABARID

Dalszy krok na drodze ku realizacji budowy Muzeum Ziemi Pomorskiej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Toruniu

Postanowiona w ubiegłym roku na zebraniu przedstawicieli organizacji społecznych Pomorza budowa Muzeum Ziemi Pomorskiej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Toruniu wkracza obecnie w stadium realizacji, dzięki usilnym staraniom przewodniczącego Komitetu Budowy p. Wojewody Pomorskiego Stefana Kirtklesa i ofiarności społeczeństwa.

We środę, pod przewodnictwem p. Wojewody Kirtklesa, odbyło się posiedzenie Komitetu Budowy Muzeum Ziemi Pomorskiej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego. Na posiedzeniu tem rozpatrzono szczegółowo sprawę realizacji jednej z nagrodzonych prac konkursu. Rozstrzygnięcie konkursu — jak już podawaliśmy — odbyło się w dniu 6 bm.

Komitet zasadniczo przyjął do realizacji projekt architekta inż. Krzywdy Polkowskiego z Warszawy, nagrodzony na konkursie I-szą nagrodą.

Budowa gmachu rozpocznie się już z wiosną. Komitet postawił sobie za zadanie, aby w bieżącym sezonie budowlanym gmach został wykończony choćby tylko w stanie surowym.

W przyszłym gmachu Muzeum Ziemi Pomorskiej znajdzie pomieszczenie bogaty zbiór muzealny z terenu Pomorza, znajdujący się obecnie w ciasnych salach Ratusza, pozbawiony jest tam będzie Książnica Miejska im. Kopernika, posiadająca bezcenne zbiory biblioteczne w ilości przeszło 30 tysięcy tomów, oraz biblioteka ś. p. Fialka.

Tu obradować będzie Rada Ligi Narodów

Pałac St. James, gdzie w sobotę odbędzie się niezwykle doniosła posiedzenia Rady

Policjant zabił policjanta

Tragiczny wypadek w Głównym Komisarjacie P. P. w Toruniu

Toruń, 12 marca. Dziś, o godz. 12.35 w kancelarji Głównego Komisarjatu Policji Państwowej w Toruniu wydarzył się tragiczny wypadek.

Ostatnio policja toruńska otrzymała nowe pistolety. W związku z tem zarządzone wymianę starej broni na nową.

W chwili, gdy posterunkowy Czesław Sawtyruk wręczał swój pistolet starszemu przodownikowi Janowi Szczepankiewiczowi, wskutek jakiejś nieostrożnej manipulacji nalaadowaną bronią, padł strzał.

Ciężko ranny st. przodownik Szczepankiewicz, z okrzykiem: „Jezus, Marja — jestem ranny” — osunął się na fotel.

Na odgłos strzału na miejsce tragicznego wypadku przybyli zaraz z sąsiednich pokojów p. komisarz Podgórski i p. podkomisarz Chelmiński, a wkrótce nadjechała karetka pogotowia ze szpi-

tala miejskiego, dokąd też bezwzględnie odwieziono ciężko rannego policjanta.

W lecznicy dokonano natychmiast operacji i transfuzji krwi — jednak mimo usilowań lekarzy st. przod. Szczepankiewicz około godz. 13 zmarł. Okazało się że kula przebiła mu wątrobę.

Mimowolnego zabójcę post. Sawtyruka zaarrestowano.

Tragiczna śmierć ś. p. st. przodownika Szczepankiewicza wywołała wstrząsające wrażenie. Zmarły był wzorem policjanta — przelożeni cenili Go jako pracownika, a koleżdy szanowali za prawość charakteru.

Król cyganów całego świata ma być obrany w Równem ale elektorzy zapomnieli poprosić o pozwolenie na zjazd

Równem, 12. 3. (PAT). Wiadomość o zamierzonym odbyciu światowego zjazdu cyganów w Równem, połączonego z koronacją króla Cyganów, wywołała wielkie zainteresowanie w prasie polskiej i zagranicznej.

W związku z tem do starostwa powiatowego w Równem napływają liczne za-

pytania ze strony przedstawicieli pism polskich i zagranicznych, dotyczące tej sprawy. Jak dotychczas, władze administracyjne nie posiadają żadnych informacji, gdyż organizacje Cyganów nie zwróciły się o udzielenie zezwolenia na odbycie zjazdu.

Endercja przed sądem opinii publicznej

Obrady Senatu nad budżetem Państwa w dużej części poświęcone były zagadnieniom polityczno-społecznym, w szczególności zaś **destrukcyjnej roli endecji**.

Przez trybunę Senatu przesunęło się szereg mówców, którzy ilustrowali zbrodniczą robotę tego stronnictwa, opinie poszczególnych przywódców endecji w sprawach, które wysunięto jako czołowe hasła działalności endecji w ostatnim czasie, jak m. in. sprawę antysemityzmu. Przypomniano nietylko dawne grzechy tego obozu, lecz wskazano wyraźnie na cele dzisiaj poruszające motor agitacji endecji, przedstawiono fakty, które napewno — jak to już w Sejmie stwierdzono — nie wspólnego nie mają z ideologią, natomiast wskazują dobitnie na tendencje wytworzenia w kraju atmosfery zamętu, niepewności, wrzenia niemal rewolucyjnego, przez które endecja zmierzać pragnie do osiągnięcia władzy w Państwie. **CHODZI JEJ BOWIEM O WŁADZĘ, NIE O PAŃSTWO. Chodzi o rządzenie, nie o tworzenie siły wewnętrznej i zewnętrznej.**

W imię czego, w imię jakich idei sięga endecja po władzę w Państwie i po władztwo dusz w społeczeństwie?

Czyż tę legitymację mogą jej dać „lokajskie liberje“, w których paradowali za czasów caratu? Czy owe kubły błota, którym oblewano w Polsce wszystkich, którzy chcieli za oręż do walki z najeźdźcami!

Legitymacja antyżydowska? Dziwnie ona wygląda w rękach endecji. Toć przed przewrotem majowym kwestji żydowskiej nie podnoszono i ekscesów nie organizowano. Siedzieli wtedy i mocno w rządzie endecy mężowie, rzadzili endeckie natchnienie — i wtedy robiło się z żydami dobre interesy. Jakoś nie budziło się poczucie odrębności rasowej. **PALKI I BOMBA** znalazły się wtedy, gdy się odpowiedzialności nie ponosi za stan rzeczy w kraju, gdy w interesie endecji leży zanarchizowanie stosunków. Każdy też obiektywny sędzia musi stwierdzić, że stawianie kwestji żydowskiej przez endecję jest nieszczerze, jest tylko manewrem. Dla tego manewru demoralizuje się młodzież i przelewa polską krew.

Przywódcy endecji stwierdzali nie raz, że poglądy na kwestję żydowską nie są wśród „narodowców“ uzgodnione, że nie posiadają oni nawet jasno sprezybowanej koncepcji państwa narodowego. Jak stwierdził senator Jeszke z Poznania ma się tu do czynienia **NIE Z NACIONALIZMEM, LECZ Z ANARCHONACIONALIZMEM.**

Nie chcemy tu przytaczać wszystkich głosów w tej sprawie, jakie rozbrzmiały w sali Senatu. Nie chcemy też przytaczać pletnowanych metod „działalności“ Stronnictwa Narodowego. Kłamstwa, fałsz, wytwarzanie psychozy rewolucyjnej, nadużywanie nawet hasła i godeł religijnych — wszystko to świadczy, że niema świętości, którychby endecja na swój pospolity — gorzej — zbrodniczy użytek nie poświęciła.

Z tej dyskusji, jaka się toczyła i toczy w Sejmie i Senacie, jaka od dłuższego już czasu wypełnia zainteresowanie szerokiej zdrowej opinii publicznej, wyciągnąć należy wnioski. Szczerze, jasno i z całą odwagą postawić je należy. I na nich oprzeć decyzje, postanowić i czyny.

Państwo praworządne nie może tolerować wymierzania sobie sprawiedliwości przez jednostki, czy grupy. Nie może ono pozwolić na zatruwanie duszy społeczeństwa, duszy młodzieży, chłopca i robotnika, na rozniecanie coraz nowych ognisk niepokojów i walk wewnętrznych.

Zwłaszcza obecnie, gdy świat cały znajduje się na przelomie, gdy stoją przed Państwem tak wielkie zadania, jak skupienie wysiłku narodu dla rozwiązania trudności gospodarczych i społecznych — rozpalenie nienawiści wewnętrznych i walk, których celem nie jest zwiększenie siły Państwa, lecz jego osłabienie, musi być potępione. Nietylko potępione. Musi być usunięte i uniemożliwione.

Członek Stronnictwa Narodowego — kolporterem fałszywych monet

W środę rano policja zatrzymała w Łodzi Józefa Bogaczewskiego z Konina, przy którym znaleziono znaczną ilość fałszywego bilonu. W wyniku przeprowadzonego śledztwa stwierdzono, iż Bogaczewski oddawna puszczał w obieg fałszywe monety. Bogaczewski jest członkiem koła konińskiego Stronnictwa Narodowego.

pierwsza
papka
dziecka

FOSFATYNA FALIERA

Dlaczego rozwiązano „D.V.“ w powiecie morskim?

Obiecywano ordery i renty... po wkroczeniu wojsk niemieckich na Wybrzeże — Podejrzane „familijne zebranie“, których uczestnik gubi niemiecki regulamin polowy — Słowa i czyny muszą iść w parze

(Korespondencja własna)

Wejherowo, 12 marca

Prowokacyjne zachowanie się niektórych organizacji niemieckich na Pomorzu zbyt dobrze znane jest całej naszej pomorskiej opinii publicznej, by zachodziła potrzeba przypominania wszystkich fragmentów tej niecznej akcji.

W ostatnich jednak czasach liderzy D. V., J. D. P. i innych podobnych organizacji zaczęli śnić o zupełnie innych laurach, niż te, które daje praca społeczna, to też jaskrawość ich prowokacji zaczęła rosnąć z dnia na dzień.

Zupełnie świeżo w pamięci tkwi fakt, że na wniosek miejscowych przewodników organizacji niemieckich, niektórzy „specjalnie zasłużeni“, a także wielu wątpliwych, na których przeciągnięciu zależało odpowiednim czynnikiem, otrzymywali rozmaite niemieckie odznaczenia, z tem, że przywiązane do nich dobrodziejstwa, jak pensje, renty i t. p., zostaną im wypłacone bezpośrednio po przyłączeniu Pomorza do Rzeszy.

W identyczny sposób postępowały różne D. V., J. D. P. i in. w werbowaniu członków.

Przekupstwo, obiecywanie rent, nawet dożywotnich, wypłacanych... po wkroczeniu wojsk niemieckich na Wybrzeże, wreszcie groźenie mniej odpornym zemstą, która ich niechybnie spotka, jak tylko oddziały niemieckie zajmą to terytorjum, a tej chwili można oczekiwać lada moment — oto argumenty, któremi zwabiano nietylko Niemców, nietylko kaszubów o ziemczonych przez zaborec władze nazwiskach, ale i mniej narodowo skryształizowanych rdzennych Polaków.

Wystarczy wspomnieć, że w pewnym momencie — przeszło 60 procent robotników portowych w Gdyni zostało niekiedy przemocą wciągniętych do Deutsche Vereinigung. Powiadam przemocą, ponieważ podpisywanie deklaracji po uprzednim spojeniu alkoholem było na porządku dziennym. Później robotników tych utrzymywano w strachu denuncjacją przed władzami. Niektórzy z wciągniętych w ten sposób umiało się otrząsnąć, wyrwać spod teroru i oderwać z organizacji do której „dobrowolnie“ podpisali deklaracje. Niektórzy z nich, ze łzami w oczach opowiadali o perfidnych metodach, stosowa-

wanych żeby raz zwerbowanego członka utrzymać.

Na wszystkich oficjalnych zebraniach Deutsche Vereinigung i Jungdeutsche Partei słowa lojalności nie schodziły z ust mówców. Na zewnątrz członkowie tych organizacji byli najlojalniejszymi obywatelami Rzeczypospolitej, w każdym razie we wszystkich przemówieniach, zwłaszcza tam, gdzie na sali był obecny przedstawiciel władzy.

Poza oficjalnymi zebraniem, zgłaszanymi z całą niemiecką skrupulatnością u władz, od pewnego czasu zaczęły odbywać się zebrania, o których organizatorzy „zapominali“ widać dawać władzom znać, wbrew wyraźnym o tem przepisom. Konspiracyjne te zbiórki odbywały się z reguły w miejscach oddalonych od oka władz, jak najdalej Starostwa i o ile możliwe w dużej odległości od posterunków P. P.

Ze sposobu zbierania się, wywnioskować nietrudno, że mało miało to wspólnego z normalnymi pracami świetlicowymi, zwłaszcza, że z reguły miejscem zbiorów były mieszkania prywatne, a nie lokale świetlicowe.

O czem tam mówiono — mogłyby chyba powiedzieć mury tych mieszkań. Dość jednak, że w pobliżu lokalu, gdzie odbywało się takie „familijne zebranie“, jeden z mieszkańców tej miejscowości znalazł podobno niemiecki regulamin służby polowej i regulamin walk ulicznych.

Prawdopodobnie jakiś uczestnik uroczystości chrzcin zgubił prezent dla noworodka.

Mało tego! — W ostatnich czasach ludność miejscowa zauważyła wybitnie sportowo-turystyczne zapaly wśród członków D. V. Bardziej jednak obeznani ze służbą wojskową, jak np. oficerowie rezerwy i inni starzy żołnierze z zupełną łatwością stwierdzili, że D. V. odbywa poprostu — **ćwiczenia terenowe**, posługując się całym niezbędnym do tego aparatem pomocniczym.

Na teren tutejszy przyjeżdżali motocyklami z Gdańska specjaliści instruktorzy, którzy prawdopodobnie nie uczyli młodych matek kołysanek i skrobania kartofli...

I na odwrót, z Wybrzeża delegowali zdolniejszych widać do 6 brygady S. A.

w Gdańsku, na krótkie przeszkolenie. W czasie jednej z defilad na początku grudnia, zaobserwować można było kilku dobrych motocyklistów z Pomorza...

Coraz jawniejsza i coraz bezczelniejsza akcja Deutsche Vereinigung zaczęła poważnie burzyć umysły miejscowego społeczeństwa. Trzeba było dużego wysiłku ze strony kierowników organizacji polskich, aby nie doszło do jakiegoś wybuchu, jak miało to już miejsce w kwietniu roku ubiegłego.

Całe społeczeństwo Wybrzeża oczekiwało od władz energiczniejszego i bardziej zdecydowanego posunięcia, któreby położyło kres bezczelnym prowokacjom.

Ośrodkiem całego tego ruchu, powiedzmy łagodnie — pozbawionego cech lojalności względem Państwa, był Puck. Tu koncentrowała się sieć organizacyjna i stąd wychodziły w teren dyspozycje i rozkazy.

O bezczelności puckich DV-owców świadczyć może najlepiej następujący fakt. Od dłuższego już czasu radioamatorzy w Pucku skarżyli się, że w żaden sposób nie mogą odbierać audycji nadawanych przez Polskie Radio z okazji świąt narodowych, ponieważ audycjom tym towarzyszy stale głośzące ton wycie i trzaski. Odbiór w innym czasie był zupełnie normalny i nieskazany.

Po dłuższych obserwacjach okazało się, że sprawcą tego jest jeden z czołowych członków D. V. w Pucku, który posiadając kilka silnych motorów elektrycznych, puszczał je specjalnie w czasie audycji narodowych, rozmyślnie rozregulowując je i powodując silne iskrzenia.

Nie była to rzecz przypadku, ponieważ we wszystkie inne dni motory chodziły spokojnie niezakłócając odbioru.

Dnia 10 marca społeczeństwo Wybrzeża doczekało się wreszcie upragnionej reakcji władz. **Starostwo Morskie zawiesiło bowiem 5 oddziałów Deutsche Vereinigung za ujawnioną, sprzeczną ze statutem i niektórymi artykułami prawa o stowarzyszeniach działalność.**

Stało się to doprawdy w najwyższym czasie — dłuższe bowiem przeciąganie struny mogłoby doprowadzić do niewiedzieć jakich ekscesów, których niesposób byłoby opanować. Opinia publiczna, której lekceważyć sobie nie można, dawno już domagała się ukroczenia samowoli i prowokacji niektórych przedstawicieli mniejszości niemieckiej na Wybrzeżu.

Mylnie sądziłby kto, przypuszczając, że społeczeństwo tutejsze przeciwne jest dobrem stosunkom sąsiedzkim z Rzeszą Niemiecką. Bynajmniej. Nikt nie jest tak bardzo zainteresowany w dobrym układzie stosunków, jak właśnie ludność Wybrzeża, mająca bezpośredni kontakt z Niemcami.

Społeczeństwo tutejsze występuje nie przeciwko Państwu Niemieckiemu, a przeciwko temu odłamowi nielojalnych współmieszkańców narodowości niemieckiej, którzy postępują nawet wbrew zaleceniom najwyższych czynników Rzeszy.

Te dwie rzeczy należy bezwzględnie rozróżnić.

Chcemy jak najlepszych stosunków sąsiedzkich, ale bezwzględnie nie pozwolimy nieodpowiedzialnym warchołom na sianie zamętu i rozsadzanie organizmu państwowego.

Tom.

J. d'Olty.

MATOWĄ CERĘ

zamiast cery tłustej uzyskuje się przez mycie twarzy gorącą wodą i proszkiem marmurowym „Miraculum“ oraz równoczesne posługiwanie się Ds-ra Lustra odłuszczejącym pudrem „H gjenicznym“.

W komplikującej się rzeczywistości światowej lada dzień stanąć możemy przed **WIELKIM EGZAMINEM DZIEWOJYM.** Posiadamy wokół siebie dobre i karnie zorganizowane organizmy państwowe. Zdrowy rozum, instynkt każe zastosować tu wszelkie środki, by zdławić anarchję i przywrócić spokój w społeczeństwie.

Dyskusja senacka wykazała, że **endecka heca nie może być bagatelizowana.** Doświadczenie życiowe, wyrobienie polityczne i troska o dobro powszechne naszej Izby wyższej każe poważnie zastanowić się nad tem, że **robotą endecka może być niebezpieczna.**

Głos opinii publicznej przyłącza się

w zupełności do przestróg parlamentu. Dłużej tolerować anarchji w Polsce nie wolno! Rząd musi znaleźć właściwe środki działania, by raz na zawsze z korzeniem wytrzebić zdradę wewnętrzną. By wolności obywatelskiej nie nadużywano dla pomniejszania i poniżania Polski. By rzetelnych wysiłków odbudowy naszego życia nie niszczone. By dla demoralizatorów i kłamców — choćby się nawet ideologią maskowali — miejsca w społeczeństwie nie było! **RZĄD MUSI ZASTOSOWAĆ SZYBKIE I SUROWE ZARZĄDZENIA, BY SPOŁECZEŃSTWO PRZED ANARCHJĄ OBRONIĆ!**

Na froncie gospodarczym

Przemysł maszyn i narzędzi rolniczych w dobie kryzysu

Nasz wywiad z dyrektorem fabryki „Unja” w Grudziądzu p. Sztegerem

W związku z ciężką sytuacją rolnictwa w Polsce, ogólne zainteresowanie budzi położenie przemysłu, związanego z rolnictwem, a więc fabryk maszyn i narzędzi rolniczych. Chcąc zapoznać Czytelników z temi sprawami, przedstawiciel nasz udał się do p. Sztegera, dyrektora fabryki „Unja” w Grudziądzu z prośbą o udzielenie informacji. P. dyr. Szteger z całą gotowością zgodził się na naszą prośbę.

Ogólny rzut oka na sytuację

— Zapytuję pana — rozpoczął nasz rozmówca — jaka jest dzisiejsza sytuacja przemysłu maszyn i narzędzi rolniczych w Polsce?

Pytanie to stawia mi nie dość kłopotliwe położenie, tyle bowiem napisało się już publikacji i memorjałów w sprawie sytuacji tego przemysłu, że temat ten stał się w końcu wysoce oklepanym, nużącym nawet czytelnika, świadomego jego wielkiej roli w naszym życiu gospodarczym. Należy przecież uprzytomnić sobie, że przemysł ten w kraju, w którym około 17 milionów ludzi żyje z bezpośredniej pracy na roli, winien mieć zapewnione podstawy rozwoju. Czyż należy przypominać, że armia niemiecka w czasie inwazji na ziemię byłego zaboru rosyjskiego, wzięła za karabinami maszynowymi i armatami, maszyny i narzędzia rolnicze, rozdawane darmo tamtejszemu rolnictwu celem zapewnienia odpowiedniego dopływu zboża do swych opustoszałych śpichrzów? Czyż nie jest to dość wymowny dowód na okoliczność, jak bardzo potrzebny jest naszemu Państwu dobrze rozwinięty przemysł maszyn i narzędzi rolniczych, który według danych statystycznych zaczerpniętych z roku 1930 ma do obsługi poza milionem gospodarstw karłowatych, przeszło 1,250.000 gospodarstw rolnych ponad 5 hektarów i około 1.000.000 gospodarstw 3—4 hektarowych.

W czasie pokoju można by sobie od biedy poradzić importem maszyn i narzędzi rolniczych, o ile naturalnie zechce się pominąć pośrednie i niepośrednie skutki, jakie będzie miał dla bilansu handlowego Państwa roczny odpływ kilkudziesięciu milionów złotych zagranicę. (Pozostające jeszcze przy tym 11 fabryk zajętych produkcją sprzętu rolniczego, dokonały w roku 1928 zgródo 60 milionów złotych obrotu. A było w tym roku 72 większych, czy mniejszych wytwórni naszej branży). W jaki jednak sposób importować na wypadek wojny? Czy w czasie wojny import wogóle będzie możliwy?

miejsce zastąpi wyłącznie przemysł państw obcych, dla których nieuprzedmiotowiona Polska będzie pożądanym rynkiem zbytu, narówni z ich licznymi koloniami.

Znaczna obniżka cen

Interesuje pana, jak kształtują się ceny wytworów naszej produkcji z punktu widzenia chłonności rynkowej, względnie zdolności nabywczej rolnika?

U wstępu odpowiedzi na to pytanie muszę zaznaczyć, że jesteśmy przemysłem przetwórczym, który kalkulację kosztów produkcji opiera głównie na cenach monopolów państwowych i prywatnych, jak: frachty, ceny żelaza, stali, węgla — skartelizowanych i przez to wyjętych z wpływu indywidualnych zabiegów o zniżkę cen. Dla unacornienia granic, twarodo oddzielających naszą najlepszą wolę spro-

wadzenia cen wyrobów do skali rentowności rolnictwa, podyktuje panu kilka cyfr, dotyczących składników kosztów produkcji, od nas całkowicie niezależnych: koszty surowca 65,35%, przewóz 6,25%, świadczenia socjalne 3,75%, podatki 5,80%, razem 81,15%.

Jest to przerażająca cyfra sztywnych obciążeń na 100% kosztu własnego. Wynika stąd, że pole inwencji dla kierownictwa placówki przemysłowej jest niezwykle ograniczone, bo do 18,85% kosztu własnego, w których musi zmieścić koszty reboiczny, administracji, no i wreszcie dystrybucji produkowanego towaru. Mimo to ceny wyrobów tej gałęzi polskiego przemysłu uległy w czasach kryzysu bardzo wydatnej obniżce i tak:

	rok 1928/29	rok 1934/35	w %
Plug 1-skirowy	34,30	22,—	37%
Brona polowa całostał.	68,60	55,—	20%
Kultywator 5-zębowy	102,90	70,—	31%
Parnik 80-litrowy	142,10	80,—	45%
Sieczkarnia Nr. 3	132,30	65,—	50%
Maneż V Clayton	401,80	230,—	45%
Młocarnia 5 Lanza	465,50	250,—	45%
Młocarnia szerokomł.	901,60	500,—	44%
Siewnik 15-rzędowy	862,40	400,—	54%

„Patrzmy z ufnością w przyszłość”

Zapytuję pana, jakie są widoki na poprawę sytuacji naszych fabryk w związku z nowymi kursami polityki rządowej, w szczególności w obliczu jakich horoskopów stawia nas odbyta w ubiegłym tygodniu wielka narada gospodarcza?

O ile się orientuje, to inicjatorom rady gospodarczej chodziło przede wszystkim o to, by przez publiczne przedyskutowanie bolączek naszego życia gospodarczego uzyskać psychiczne przedstawienie społeczeństwa. Cel ten został w całości osiągnięty. Przy najmniej my, ludzie pracujący w terenie, odnosimy się z głęboką wiarą do poczynań obecnych kierowników nary państwowej. Jeśli chodzi o przemysł nasz, to po raz pierwszy od czasu rozpoczęcia kryzysu rozprawiemy wspólnie z miarodajnymi czynnikami o możliwościach przyszłości nam z pomocą. Pomoc ta wymaga ze strony Rządu nie-

stychania minimalnych ustępstw i stać głębokie przekonanie, że przyńdnie ona w niedługim czasie tak upragnione uporządkowanie naszej sprawy.

Pan redaktor zapytuje, jak na naszkicowanym przeze mnie tle przedstawia się sprawa „Unji”?

Otoż pragnę zapewnić, że „Unja” odcina się kontrastowo od swych siostrzyc w branży maszyn i narzędzi rolniczych głównie z tego powodu, że jej programowe zajęcie stanowi produkcja narzędzi do uprawy gleby, bez których najuboższy i najbardziej zmarnowany warsztat rolny obejść się nie może. Wyrażając się trywialnie, dla rolnika narzędzie do uprawy gleby jest tem, czem kopyto dla szewca, a kowadło dla kowala. Nie może rolnik obsiać swej roli, nie zoraższy jej poprzednio należyście i nie oczyściwszy jej z chwastów. Otoż „Unja” jest jedyną wytwórnią w Polsce pluga, wykonanego sposobem fabrycznym, tak samo brony, czy kultywatora. Dobra sława tych narzędzi „Unji” jest tak wielka, że stawia naszą fabrykę w szeregu czołowych analogicznych wytwórni o światowym znaczeniu, jak: Rudolf Sack, Eberhard i inne, z którymi walczy zwycięsko na rynkach zamorskich.

„Unja” jest fabryką metalowego przemysłu przetwórczego — eksportującą. Potrafiła przeto w dobie największego upadku zarówno rolnictwa, jak i obsługującego ją przemysłu tak przystosować koszty prowadzenia przedsiębiorstwa do zmienionych warunków rynku, że dziś może z całym spokojem patrzeć w przyszłość. Nie znaczy to bynajmniej, byśmy wszystkie przeszkody już mieli za sobą. Jeśli jednak zatrudniamy dzisiaj połowę tej załogi, jaką przewiduje normalna eksploatacja naszych warsztatów, a obroty w chwili bieżącej przekraczają 400% produkcji 1932 roku, to świadczy to o tem, że dno kryzysu przekroczyliśmy i rozpoczęliśmy mozolne wspinanie się po linii powrotu do normalnych warunków pracy.

Na tem zakończyliśmy naszą interesującą rozmowę z p. dyr. Sztegerem i pożegnaliśmy go, dziękując uprzejmie za wyczerpujące informacje.

Przemysł, który utracił odbiorców

Nad kwestją tą zatrzymuję się z racji głośnych tendencji do obniżenia stawek celnych na przedmioty importu, w których zainteresowane jest nasze rolnictwo. Z rolnictwem przemysł jest przecież związany organicznie. Równoległe z powodzeniem rolnictwa rozwija się i nasz przemysł. Z jego upadkiem i my tracimy grunt pod nogami. Katastrofa, jaka dotknęła rolnictwo w roku 1929 i z której rolnictwo do dzisiejszego dnia podnieść się nie może, odbijała się z odpowiednią siłą i na sytuacji naszego przemysłu. Przemysł ten stanął w roku 1930 w obliczu tragicznego zjawiska: stracił konsumenta. Rolnik przestał być odbiorcą jego wytwórczości. W tych warunkach musiał dla utrzymania egzystencji iść się najbardziej zdecydowanych środków. Przyszły drakońskie cięcia restrykcyjne, redukcje, niesłychana w swych ofiarach walka z tak zwanymi kosztami sztywnymi, wszystko to pod hasłem dostosowania kosztów produkcji do zmniejszonych obrotów, które w niektórych artykułach naszej wytwórczości zeszły do 30 proc. normalnego zapotrzebowania.

Skutki ustaw oddłużeniowych

W dalszej historii naszego upadku odegrały decydującą rolę dekrety oddłużeniowe rolnictwa, które ukazały się w roku 1932. Ze były one niezbędna koniecznością państwową, to nie ulega najmniejszej wątpliwości. Czy musiał jednak nasz przemysł stać się ofiarą tych ustaw oddłużeniowych? Oto pytanie, z którym zwracamy się od szereg lat bezskutecznie do miarodajnych czynników. Czy przy redagowaniu ustaw tych nie należało zastanowić się, że przemysł, pracujący na całym froncie swej działalności dla rolnictwa i w 100 proc. od tego rolnictwa zależny, nie powinien narówni z nim z ustaw oddłużeniowych korzystać? Jakaż bowiem powstała sytuacja? Przemysł nie tylko stracił odbiorcę, ale wskutek ustaw oddłużeniowych stracił ówmię i swoje należności za dostarczone dawniej rolnictwu towary. W rezultacie fabryki nasze znalazły się w posiadaniu weksli o wartości autografów oraz tyr wekslowych, za które w bankach ponoszą całkowitą odpowiedzialność.

Łatwo sobie wyobrazić, jak wyglądają na tem tle bilanse fabryk maszyn i narzędzi rolniczych po 5-ciu latach produkcji wahającej się w granicach 3—15 proc. normalnych możliwości wytwórczych. Już w roku 1930 dostarczyły one na rynek wewnętrzny towaru zaledwie za zł. 29.412.000 w roku 1931 za zł. 5.835.000, w roku 1932 za zł. 3.806.000, a w roku 1933 za zł. 2.400.000.

W rezultacie tego stanu rzeczy zniknął

z powierzchni całej szeregu zastawionych placówek przemysłu polskiego. Ich długo gromadzony majątek w postaci maszyn i urządzeń został rozdrapany. Jest to ostrzeżeniem dla doktryny, utrzymującej, że Państwu jako takiemu obojętna jest osoba właściciela placówki przemysłowej. (Nie będziesz ty to będzie inny). Dzisiejsza chwila zupełnego wyniszczenia rynku kapitałowego nie sprzyja tej doktrynie. Na miejscu zamkniętego warsztatu wytwórczego nie powstanie prędko warsztat nowy. Jego

Pierwsze zebranie Komisji do badania przedsiębiorstw państwowych

Jak się dowiadujemy, w dniu 14 bm. odbędzie się pierwsze zebranie komisji do badania przedsiębiorstw państwowych, powołanej na podstawie odpowiedniej uchwały Rady Ministrów. W skład komisji wchodzi 32 przedstawicieli i działaczy życia gospodarczego. Przewodniczącą komisji dr. Władysław Byrka — prezes Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie.

Obrazy komisji zagał minister Przemysłu i Handlu dr. Roman Górecki. Komisja ma zbadać przedsiębiorstwa państwowe z punktu widzenia ich gospodarki i wpływu na budżet państwa, wpływu działalności ich na przedsiębiorstwa prywatne, jak również opracować wnioski w tych sprawach do ustaw, rozporządzeń, zarządzeń itd.

Dział prasy na Targach Poznańskich

Udział prasy na Targach miał dotychczas przeważnie charakter propagandy kolportażu, podczas gdy właściwą placówką udziału powinno być skłonienie kupca do celowych form reklamy prasowej. Elementy, które powinny być poddane analizie w tym względzie są następujące: regionalistyka kolportażu i wartość konsumcji grona czytelników dla danej branży towarów. Stąd wynika, jaki rynek dana produkcja może zdobyć, posługując się kampanją reklamową w tym czy innym organie prasy. Wreszcie powinny być przedstawione najnowsze metody inzeratowe dla poszczególnych branż produkcji i handlu.

Wszystko to daje ogromny materiał dla wystawiennictwa, które przyciągnie kupiectwo i powiększy budżet inzeratów w prasie. Jeżeli się zwazy, że produkcja wszystkich firm reprezentowanych na Targach Poznańskich wynosi razem ca. 3 miljardy złotych, to przynależałoby, że nie jest obojętne, jaka formę przyjmie propaganda i reklama tak ogromnego obrotu. Dział prasy na Targach Poznańskich pragnie służyć tym właśnie celom, stawiając sobie jako zadanie uszlachetnienie gospodarce reklamy prasowej, celem jej urentownienia dla ogłaszającej się firmy.

Giełdy

BYDGOSKA GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAROWA
z dnia 12 marca 1936 r.
Zyto 60 t. 12,50—12,35—12,20; pszenica at. 19,38—19,50; jęczmień: browarowy 12,25—12; jęczmień jednolity 15,00—15,25; jęczmień sziobrowy 14,75—15,00; owsie 14,75—15,25; mąka żytnia wyciągowa 0—20 proc. w. w. 12,75—12,35; gat. I 0—40 proc. w. w. 19,50—19,75; gat. II 0—40 proc. w. w. 18,25—18,75; gat. III 0—40 proc. w. w. 14,75—15,50; razowa 0—20 proc. w. w. 15,25; podzielnia ponad 85 proc. w. w. 12,50—14,50; 60-proc. wyłącznie dla dostaw dla W. M. Gdańska 18,75—19,25; mąka pszen.: I wyciąg. 0—20 proc. w. w. 31,50—33,00; gat. IA 0—45 proc. w. w. 30,50—31,50; gat. IB 0—45 proc. w. w. 29,75—30,75; gat. IC 0—60 proc. w. w. 29—30; gatunek ID 0—65 proc. w. w. 28—29; gatunek IIA 20—55 proc. w. w. 28—27; gat. IIB 20—65 proc. w. w. 25,50—26,50; gat. IID 45—65 proc. w. w. 23,75—24,75; gat. IIF 55—65 proc. w. w. 20,00; razowa 0—20 proc. w. w. 21,50—22; otroby żytnie: wymiał stand. 10—10,50; pszenne miłkie stand. 11,50—12,00; średnie stand. 11,50—12,00; grube stand. 12—12,50; jęczmień 10,25—11; rzepak sim. bez worka 38—40; rzepak sim. bez worka 36—38; mak nieblecki 59—60; gorczyca 34—36; siemię inlane 38—40; peluska 33,00—35,00; wyka 25—26; orzechy 30—32; orzechy: polny 31—32; Wilkoria 24—26; Folgar 19—21; lubin; nieblecki 2,75—2,95; szoty 11—11,50; koniaryna: szota, oddłużona 65—75; białe 75—100; czerw. sz. 104—115; czerw.

wona czyszczona 120—140; szwedzka 170—185; płatki siemiakowe 15,50—16,50; makuch: inany 17,50—18,00; rypakowy 14,50—15; słonecznikowy 42/44 18—19; kokosowy 14,50—15,50; wyłoki suszone 8,50 do 9,00; siwa żytnia prasowana 3,50—3; siano nadnotekie luzem 7—7,50; strus soja 21—22.
Ogólne uisposobienie: spokojne.
NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
z dnia 12 marca 1936 r.
Dewizy
Belgia 89,52, 89,70, 89,84; Holandia 360,95, 361,67, 360,23; Londyn 26,23, 26,30, 26,16; Nowy Jork kabeł 5,37 1/2, 5,26 1/2; Paryż 85,01, 85,08, 84,94; Praga 21,95, 22,00, 21,92; Sztokholm 125,25, 125,52, 124,92; Szwajcaria 173,30, 173,84, 172,96.
Tendencja: niejednolita.
Akcje
Bank Polski 94,00; Nielelew. 44,50; Lipop 900; Ostrowiec 25—24,50; Starochowice 34,50.
Tendencja: niejednolita.
Papiry wartościowe
Konwersyjna 60,50; 6 proc. dolarowa 74,88; Fremjowa dolarowa 52; Stabilizacyjna 62,35—62,50—63,00 (ostatni kurs drobny); 4 i pół proc. Pozn. Ziem. Kred. serja. k 42; 8 proc. przemysł polski 90,75; 4 i pół proc. siemiaki serja. 5 44,75—45,00—44,75; 5 proc. Warszawa za 1935 r. 53,25—53,75; 6 proc. Łódź za 1935 r. 47,25; 6 proc. obligacje Warszawy 8 a i 8 a emisja 84,75.
Tendencja: dla pożyczek niejednolita, dla listów

Co zrobić ze starym odbiornikiem?

Pomimo wielkiego postępu w technice radiowej i daleko idącego uprzedzenia nowoczesnego sprzętu radiowego zarówno pod względem ceny, jak i warunków płatności, wielu radioamatorów korzysta jeszcze z aparatów starego typu, zbudowanych przed kilkoma laty. Niejednemu z nich trudno było dotychczas zdobyć się na kupno nowego odbiornika tylko dlatego, że nie wiedział, jak się pozbyć swego starego radioaparatu. Tym wszystkim posiadaczom starych odbiorników przychodzi obecnie z pomocą zamienna akcja Philipsa. Cały szereg poważniejszych firm radiowych przyjmuje stare odbiorniki na poczet należności przy kupnie superheterodyny Philips 525 A, rozkładając dopłatę na dogodnie raty miesięczne. W ten sposób można uzyskać korzystną cenę za stary radioaparat i stać się posiadaczem słynnej superheterodyny Philipsa.

H

40 852 lekarzy polskich i zagranicznych potwierdziło pisemnie, że gwarantowanie wolna od kofeiny kawa Hag jest dobrodziejstwem w tych wszystkich przypadkach, kiedy bezsenność, bicie serca i inne objawy nakazują wystrzeganie się kofeiny. Kawa Hag jest to prawdziwa kawa z plantacji wysokogórskich, zestawiona fachowo z najprzedniejszych gatunków kawy. Jedynie kofeina, ten niepożądany, pod-

A

niecający składnik, został z ziarna tej kawy usunięty i to najlepszym z dotąd znanych, opatentowanym sposobem (Polskie Patenty Nr. 1048 i 19401). Kawa Hag jest zatem nie tylko dobrodziejstwem dla osób o wrażliwym organizmie — rozkoszują się nią też najwybredniejsi smakosze. Słusznie zauważył pewien lekarz, że kawa Hag jest błogosławieństwem dla ludzkości. **Kawa Hag chroni serce i nerwy!**

G

Wśród szpaleru trupów

Wstrząsające opisy z pola walki w Abisynji

Korespondent „Gazzetta del Popolo” podaje wstrząsające opisy z pola walki pod Neghelli na froncie południowym, gdzie przed kilku tygodniami gen. Graziani odniósł decydujące zwycięstwo nad wojskami rasa Desty.

Wzdłuż drogi, prowadzącej z Neghelli w kierunku południowym — pisze korespondent — tysiące zwłok, zastygłych po obu stronach drogi, w pozie, zdradzającej straszne przedśmiertne męczarnie. Żołnierze abisyńscy nie polegli tu od kul ani ciosów bagnatów. Zabili ich najstraszniejszy wróg — pragnienie.

Rozbitki armii rasa Desty rozbiegły się po pustyni Borana, gdzie z głodu i pragnienia żołnierze dostawali obłędu. Zrozpaczeni gołymi rękami przekopywali łożyska wyschniętych strumyków, by znaleźć choć kroplę wody. Nie znaleźli jej, ostatekiem sił dowiekali się do drogi karawanowej, zamienionej przez włoskie wojska techniczne w autostradę i tu jak zbawienia oczekiwali pojawienia się włoskich oddziałów. Oddziały te jednak operowały daleko na północy. Droga była przeraźliwie pusta, od czasu do czasu pojawiło się szybko mknące auto, czy motocykl, nie zatrzymując się nawet na rozpaczliwe wołania konających z pragnienia rozbitków abisyńskich. Żołnierze włoscy dali jednak znać dowództwu, które wysłało na drogę kilka samochodów ciężarowych. Kilka tysięcy napół żywych Abisyńczyków zdołano jeszcze uratować. Żołnierze na widok wody płakali jak małe

dzieci. Tych, których nie zdążono zabrać, zdławiła bezlitosna, pustynna śmierć, żarem pragnienia wypalając

wnętrzości. Tysiące ich leży wzdłuż drogi nieoprzeżanych, wydanych na pastwę hjen i sepów.

List od Negusa

Młody szlachcisk prenumeratorem gazety abisyńskiej

Pewien chłopiec ze Świdnicy na Dolnym Śląsku napisał do Negusa list z prośbą o przesłanie mu abisyńskiej gazety celem zorientowania się w stosunkach panujących w tym kraju. W tych dniach poczta przyniosła chłopcu odręczne pismo Negusa wraz z numerem czasopisma, którego nazwa w języku amharskim brzmi „Gwiazda Poranna”.

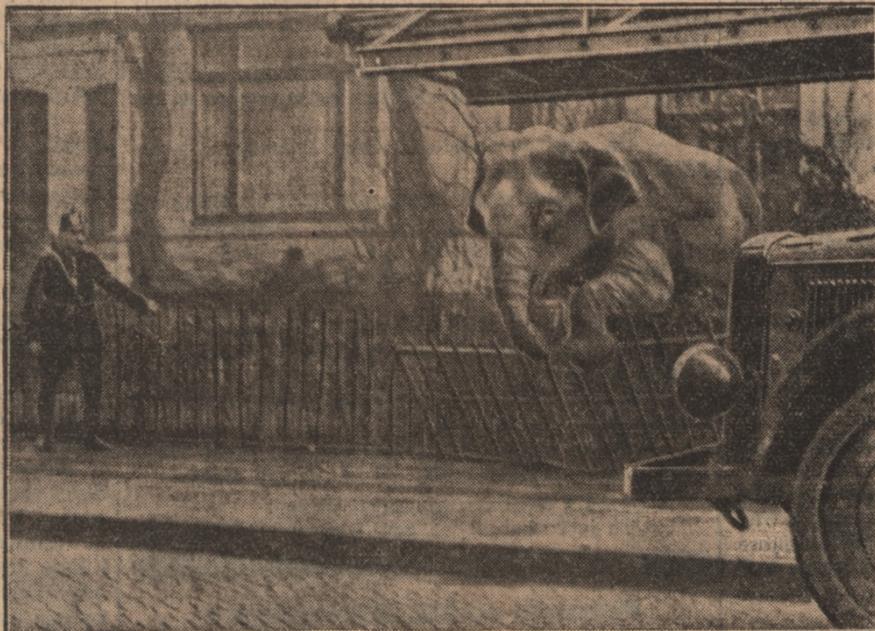
Wydarzenie to stanowi sensację dla mieszkańców podgórnego miasteczka Świdnicy, prastarej siedziby książąt piastowskich, którzy mieli tu ongiś swoje włości. Numer egzotycznego czasopisma mogą świdniczanie oglądać codziennie w oknie wystawowym miejscowego dziennika.

Polowanie na słonia w Hamburgu

Największy cyrk niemiecki Sarrasani, który po powrocie z Ameryki Południowej występuje w Hamburgu, urządził pochód propagandowy, w którym wziął

wraz ze strażą pożarną i policją oraz tłumy publiczności.

Słoń po drodze wylamał bramę jednego z domów, uszkodził samochód cięż-

udział cały personel cyrku wraz z dziećmi zwierzętami. Podczas pochodu wyrwał się pogromcom jeden ze słoni i przegalopował ożywionymi ulicami miasta na przestrzeni 5 kilometrów.

W pogonь udała się służba cyrkowa zarowy oraz przedostał się przez parkan do jednego z ogrodów prywatnych, gdzie po wyrządzeniu dość znacznych szkód, został ujęty i skuty.

Po uspokojeniu się zwierzę przetransportowano do cyrku.

Potworne ojcobójstwo

13-letni chłopak zamordował ojca z obawy przed karą

Paryż żyje pod wrażeniem niezwykle zbrodni popełnionej przez 13-letniego chłopca. Ernest Rodin przyniósł pewnego dnia zle świadectwo ze szkoły. Ojciec jego, właściciel masarni przy jednej z głównych ulic Paryża, robił chłopcu ostre wymówki i rozgniewany krnąbrnością chłopaka, który zamiast skruchy zaczął ojcu hardo odpowiadać na jego wymówki, oświadczył: „Czekaj, wrócę wieczorem, to cię nauczę”. Chłopak przez cały dzień chodził zamknięty w sobie i zły. Nad wieczorem wyszedł z domu. Ojciec wrócił tego wieczoru wcześniej i zmęczony całodzienną pracą położył się spać zapominając o ukaraniu chłopaka. Po godzinie Ernest Rodin pochylił się na palcach wtargnął do sypialni rodziców, wyjął rewolwer i wymierzył do śpiącego ojca. Oddał serię strzałów i naladowawszy rewolwer po raz drugi oddał do ciężko rannego ojca, który zaczął wzywać pomocy, strzał śmiertelny w głowę.

Na odgłos strzałów przybiegła matka. Wyrodny syn skierował broń ku matce, wo-

lając: „Ani kroku dalej! bo zrobię z tobą jak z ojcem”. Gdy przybyła zaalarmowana przez sąsiadów policja, chłopak skierował broń ku wchodzącym policjantom. Gdy jeden z policjantów dobył rewolweru, chłopak zląkł się i pozwolił się rozbroić.

Dom Marynarza Polskiego w Constanzy

Uroczyste otwarcie Domu Marynarza Polskiego w Constanzy, placówki niezmiernie pożytecznej dla oddalonych od ojczyzny marynarzy, stworzonej z inicjatywy i przy poparciu Tow. Gdynia — Ameryka Linje Żeglugowe S. A., nastąpi dnia 17 bm. i połączone będzie z obchodem ku czci Marszałka Piłsudskiego w związku z dniem Jego Imienia. Naczelny Komitet uczczenia pamięci Marszałka nadał zezwolenie na nadanie Domowi nazwy Domu Marynarza Polskiego im. Marszałka Piłsudskiego. W uroczystości otwarcia Domu weźmie udział poseł pełnomocny RP. min. Arciszewski, konsul Mikucki, sen. Skupiewski, prezes Komitetu Uczczenia Pamięci Marszałka Piłsudskiego w Rumji, — przedstawiciele rumuńskich sfer oficjalnych przedstawiciel Linji, dowództwo polskich statków „Polonja” i „Kościszko” kursujących na szlaku Constanza — Haifa i Komitet Pań, opiekujących się Domem. Uroczystość mieć będzie charakter poważny, i połączone będzie z wmurowaniem tablicy ku czci Patrona Domu Marszałka Piłsudskiego.

Pomnik krowy

Powodem wyróżnienia - 45 litr. mleka dziennie

Jak zwykle — nie gdzie indziej — tylko w Ameryce! Wprawdzie jesteśmy już przyzwyczajeni do wielu ekscentryczności, lecz i ten wypadek — niezwykle wysokiego amerykańskiego należy zanotować. Otóż w miejscowości Seattle, w stanie waszyngtońskim, wzniesiono marmurowy pomnik krowy. Lecz tym razem — krowa ta istotnie zasłużyła na to wyróżnienie. Odnosiła ona bowiem światowe rekordy, jako krowa mleczna. Dawała w ciągu roku 16.778 litrów mleka! A zatem przeciętnie 45 litrów dziennie! Lecz obecnie mieszkańcy tego miasta są w kłopotcie, gdyż z potomstwa tej rekordzistki — „wnuczka” — wcale nie jest gorsza. Obecnie już daje 16.303 litrów, ale jest młoda i przewiduje się, że jeszcze sobie pożyje, niewątpliwie bijąc rekord mleczności swojej „babki”. Na wszelki wypadek — rezerwuje się już obok wystawionego pomnika miejsce, w którym ewentualnie stanie kiedyś nowy pomnik „wnuczki”.

„Normandie” i „Queen Mary”

Największy francuski okręt transatlantyki „Normandie”, który w pierwszych podróżach do Nowego Yorku został przerebiony wewnątrz, w maju rb. podejmie na nowo rejsy z Havre'u do New Yorku. Między Compagnie Generale Transatlantique, która jest właścicielką „Normandie” a Cunard-White-Star-Lines, do których należy „Queen Mary”, największy transatlantyk angielski, nastąpiło porozumienie, na mocy którego oba olbrzymy morskie będą kursowały naprzemiennie między Europą a Ameryką, tak, aby w ten sposób nie robić sobie kosztownej konkurencji.

Ma 90 lat i żeni się z „królową piękności”

W Jugosławii, w małej miejscowości St. Tamas, bogaty 90-letni gospodarz, Jan Grekulisc, wziął ślub z 26-letnią młodą dziewczyną, która w ub. roku została wybrana „królową piękności” swojej gminy. Grekulisc był już 4 razy żonaty.

Bogactwo robi swoje...

Bez czego można i bez czego nie można się obejść

Nauczyliśmy się żyć skromnie, potrafimy obchodzić się bez wielu rzeczy, które dawniej, w dobrych czasach, zdawały się być niezbędne. Ale nowe czasy przyniosły nam coś tak niezbędnego, tak całkowicie potrzebnego i niezastąpionego, że kto to widział i słyszał, ten już bez tego obejść się nie może.

Aby nie intrygować dłużej, powiemy: nie można się obejść bez radja w domu, a ściślej — bez najdoskonalszego radjoodbiornika TELEFUNKEN — AMBASADOR, SPECIAL lub UNIPHON. Do niedawna nie każdy mógł sobie pozwolić na jednorazowy wydatek kilkuset złotych, aby ten upragniony aparat zdobyć. Słusznie i mądrze więc postąpiła krajowa firma Telefunken, udostępniając nabycie jednego z takich radjoodbiorników na niewielkie raty, poczynając od 20 złotych miesięcznie. Okres tak niskich rat będzie trwał niesety niedługo, gdyż seria odbiorników na ten cel przeznaczona jest ściśle ograniczona, trzeba się więc spieszyć i nie zwlekając, zająć do jakiejś większej firmy radjowej, aby wybrać sobie Telefunkena. Oto co jest konieczne i niezastąpione w każdym kulturalnym domu!

Góra, która przynosi miliony

Mont-Blanc, najwyższy alpejski szczyt górski, położony na granicy dwóch państw, Szwajcarii, Francji, daje duże dochody każdemu z tych państw. Masyw górski Mont-Blanc zwiędza przeciętnie 410.000 turystów z Francji, 275.000 z Italji i 350.000 z Szwajcarii w ciągu roku. Jeżeli przyjmiemy, iż każdy turysta wyda na przejazd, pobyt i utrzymanie przeciętnie 25 franków dziennie, co nie jest dużo, dojdziemy do przekonania, że Montblanc przysparza rocznie obu krajom i ich ludności około 250 milionów franków dochodu, co nie jest bez znaczenia w budżecie prowincji i kantonów, na terenie których znajduje się Montblanc.

Najrzadziej odwiedzane muzeum

Osobliwość londyńskiego muzeum elektryfikacji

Osobliwością „muzeum rozwoju elektryfikacji” w Londynie nie są ani bogate ekspozycje, ani ciekawe z tej dziedziny wynalazki, ani demonstrowane wspaniałe ułatwienia, jakie daje zastosowanie elektryczności w życiu codziennym.

Jak podaje kustosz muzeum, w odezwie wystosowanej do londyńczyków, w roku ub. muzeum zwiędziło dokładnie 12 osób — to znaczy jeden zwiedzający w stosunku miesięcznym. Niska frekwencja muzeum sta-

nowi niewątpliwie największą jego osobliwość i niepobity dotychczas rekord. Kustosz muzeum proponuje wprowadzenie specjalnych opłat. Dotychczas bowiem, zwyczajem szeroko stosowanym w krajach anglosaskich wstęp do muzeów o charakterze ogólnokształcącym był wolny, co prawdopodobnie nasunęło londyńczykom i obokrajowcom przypuszczenie, że muzeum nie posiada rzeczy godnych widzenia.

ARNO ALEKSANDER

OCZY LIZZY MAY

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

— Prawdopodobnie jakieś lekarstwo. Ale czy warto się zastanawiać nad takim głupstwem? Co nas obchodzi wogóle ten dziwak?... Patrz, patrz! — zawołał głośno Higgins, wskazując na drzwi pałacowe: — Widzisz tego oficera w mundurze galowym? Wiesz, kto to jest?

Adams wspiął się na palcach i patrzył z ciekawością ponad głowy ludzi, tłoczących się przy wejściu.

Przyglądał się z natężoną uwagą mężczyźnie we wspinałym mundurze, ozdobionym licznymi orderami. Oficer był wielkiego wzrostu, mocno zbudowany; rysy twarzy świadczyły o energii i o dużej sile woli. Wąsy i włosy były czarne jak smoła.

— Kto to jest? — zapytał prędko.

— Kapitan John Bradley — oświadczył uroczysto Higgins.

Adams gwizdnął cicho przez zęby:

— John Bradley, ulubieniec szefa policji?

— Tak! I jego prawa ręka... Ale to jest naprawdę niezwykle dzielny chłop. Już od kilku lat jest postrachem wszystkich przestępców, a jednak ma u nich taki sam mir i poważanie, jak u swoich przełożonych i podwładnych. Umie się obchodzić z ludźmi i przestępcy widzą w nim nie wroga, lecz przeciwnika godnego szacunku. Sądzę, że szef policji nie znalazłby odpowiedniejszego człowieka — szczególnie dla spraw natury delikatnej, jak naprzykład dzisiejsza uroczystość u prezydenta miasta. Jeśli Bradley jest do tej pory tylko kapitanem... Patrz, co tam się stało?

Adams też zauważył, że wśród służby, ubranej w bogate liberje, przystrojonej w złote sznury, wszczął się wielki ruch; kilku wyfraczonych panów zbiegło pośpiesznie do hallu po schodach, wyłożonych dywanami.

— Już się skończyło... — szepnął podniecony Adams: — Zaraz i poseł musi wyjść! — Zapytał po chwili z powątpiewaniem: — Czy nam się uda, jak myślisz?

— Musi się udać! — odpowiedział stanowczo dziennikarz: — Wells jest w pałacu! Wells nigdy nie robi zawodu... O, już idzie!

Młody człowiek, wzrostu dwunastoletniego chłopca, przecisnął się przez grupę wyfraczonych panów, przebiegł przez hall, dopadł drzwi i po chwili znalazł się obok Higginsa.

— Prędko! Prędko! — powiedział przyciszonym głosem, ale tak, by stojący w pobliżu usłyszeli: — Poseł opuści pałac przez tylne wyjście. Na prawo i za róg, prędko! Ja lecę do telefonu.

Higgins pomknął z taką szybkością, jakgdyby od niej zależało jego życie. Skracając za róg, spojrzął ukradkiem i przekonał się z radością, że tuż za nim biegną jego koledzy w komplecie. Nie zabrakło, oczywiście, sporej ilości przygodnych widzów.

Podstęp się udał! Adams będzie jedynym kinooperatorem, który sfilmuje posła!

Przed nieoświetlonymi, dębowymi drzwiami Higgins się zatrzymał. Wcale nie był pewny, czy te, właśnie drzwi wskazał mu Wells, ale to było obojętne. Ważnym było natomiast, że przybiegli za nim inni sprawozdawcy oraz operatorzy filmowi: — i, naturalnie, też się zatrzymali.

Higgins dusił się wewnątrz ze śmiechu, wyobrażając sobie, jak się wydłużą twarze jego kolegów, gdy się przekonają po kilku minutach, że splatano im brzydkiego figla.

— Nikt nie idzie! — zawołał któryś podnieconym i zniecierpliwionym głosem: — Ciemno wszędzie...

Przerwał mu przeraźliwy krzyk.

— Co to jest?... Gdzie?... Kobięcy głos?... — posypały się pytania.

Krzyk się powtórzył drugi, trzeci raz. Rozległy się strzały, suche jak uderzenie szpicrutą, potem ostre trele gwizdka policyjnego.

Sprawozdawcy prasowi i operatorzy filmowi zastylili na kilka sekund, następnie ciasno stłoczona grupa ludzi drgnęła raptem, zakolysała się i w milczeniu ruszyła do miejsca, z którego tu przyszła. Ktoś pobiegł, pociągając za sobą innych. Każdy chciał jak najprędzej znaleźć się tam, skąd dochodziły krzyki, strzały i gwizdki.

Ale już na rogu dwóch policjantów zagroziło im drogę.

— Stać! Dalej nie wolno! Proszę się cofnąć! — wołali rozkazująco.

— Co się stało?

— Spokojnie! Spokojnie! Nic się nie stało! Stać na miejscu!

Mocna pięść policjanta chwyciła brutalnie za kołnierz jakiegoś dziennikarza, który chciał się przedziwnić, i wepchnęła go zpowrotem w tłum. W tym momencie taksówka mijala policjantów, a gdy ją zatrzymali, pasażer wyskoczył i znikł bez śladu — był to Higgins, sprawozdawca „Heralda”.

Tymczasem młody Wells udał się, nie spiesząc, do kabiny telefonicznej i podyktował sprawozdanie do dziennika. Promieniał z radości, ponieważ dokładne wiadomości oznaczały dlań wielkie zwycięstwo —

wszak był jedynym dziennikarzem, obecnym na całej uroczystości.

— ...W końcowym przemówieniu poseł podziękował... już pan ma?... za serdeczne przyjęcie, jakiego doznał... i tak dalej i tak dalej. Poseł jeszcze dziś opuszcza Waszyngton i ze swoją młodą małżonką udaje się w podróż poślubną, którą zacznie od Finlandji... Hallo! Ozdobić to lekko! Jest tam jakiś słynny wodospad! Wymienić go!... Potem przez całą Europę pojedą do Włoch... tu poblagować trochę... Już?... Doskonale!... Co takiego?... Dobrze, dowidzenia!

Powiesił słuchawkę i wyszedł zadowolony, uśmiechnięty, do nieco ponurej sali urzędu pocztowego. Ledwo przymknął za sobą drzwi kabiny telefonicznej, wpadł Higgins — blady, zdenerwowany, lecz ze szczególnym, jakby triumfującym błyskiem w oczach. Wells już wiedział wszystko: złe wiadomości, ale dla dziennikarza niesłychanie cenne.

— Prędko!

Nie zadał żadnego pytania, wystarczyło jedno słowo „prędko”. Wszedł zpowrotem do kabiny i nakręcił tarczę, łącząc się z redakcją.

Higgins miał ciężki, przyspieszony oddech.

— Zamach! — wykrztusił.

— Hallo, tu jeszcze raz Wells! — zawołał młody człowiek: — Bardzo ważna wiadomość! Dać koniecznie na pierwszą stronę, duży nagłówek! Niech pan pisze: Nikczemny zamach na posła argentyńskiego! Gdy poseł wraz ze swoją młodą małżonką wsiadał do powozu...

Dopiero teraz spojrzął na Higginsa, prosząc wzrokiem o dalszy ciąg. Ale Higgins zamiast przytaknąć, potrząsnął gwałtownie głową.

— Nie? A gdzie? Jeszcze w sali jadalnej? — szepnął prędko Wells.

— Ależ nie! Nie! — wymówił wreszcie zadyszany Higgins: — Zamach... nie na posła... na Johna Bradley'a...

Wells spojrzął z przerażeniem na przyjaciela. Długimi, wąskimi palcami ścisnął go kurczowo za ramię.

— Co... coś powiedział?... John Bradley?... — zapytał bezdźwięcznie.

— Tak! Widziałem! Twarz zeszpecona... Życie nie jest zagrożone, ale... wzrok stracił bezpowrotnie... Sprawcy ani śladu... Stało się to przed chwilą. Bradley wyszedł z pałacu tuż przed posłem... Człowieku, co ci jest?

Zbielałe wargi Wellsa drgnęły kilka razy.

— Bradley... przecie to... mój wuj... — odpowiedział z trudnością.

— Boże Świąty! — złapał się za głowę Higgins: — Jak mogłem zapomnieć?!...

— Nadać meldunek do redakcji... — rzekł Wells cichym, złamanym głosem... — Ja... ja nie mogę...

Higgins z rozpaczą przygryzł wargę:

— To jest niemożliwe, mój biedny chłopce. Mu-

szę wracać w tej chwili, by zebrać szczegóły. Musisz sam to zrobić! — Zawahał się na moment: — No, prędko, przyjacielu! Bądź mężczyzną! — Te słowa wypowiedział już na progu.

Wells przeklnął kilka razy, zanim odzyskał głos. — Hallo! Kto przy aparacie?... A, to pani? Więc sprawa się przedstawia trochę inaczej. Niech pani przekreśli wszystko, co podyktowałem poprzednio Williamsowi... Chwileczkę!... — Wyjął cygaro, zapalił je trzęsącymi się, nieposłusznymi rękami.

Teraz jego głos dźwięczał nieco pewniej:

— Straszny zamach na kapitana Johna Bradley'a! Gdy poseł argentyński chciał już odjechać, kapitan Bradley wyszedł tuż przed nim na ulicę i w tej chwili jakaś zbrodnicza ręka oblała mu twarz witrjolem... Napisała pani? Rozpoczęte natychmiastowe poszukiwania sprawcy ohydnej zbrodni do tej pory nie dały wyników. Twarz nieszczęsnego kapitana jest straszliwie zeszpecona... Jeśli wiedza lekarska zdoła utrzymać go przy życiu, to w każdym razie jako skutek nikczemnego czynu, pozostanie wieczna ślepotą... Już jest? Proszę przeczytać od początku. Tak... tak... tak... dobrze. Dowidzenia.

Powiesił słuchawkę i wyszedł.

Gdy spostrzegł, że wszyscy obecni na sali urzędu pocztowego patrzą nań z wielkim zdziwieniem, zastydził się, wyjął chustkę i otarł twarz, oczekując potem.

I.

Jak Wells poznał swego mordercę

W siedem lat później, pierwszego października, Wells miał osobliwą przygodę. Przynajmniej sam tak określił ten wypadek, choć jego życie było bogate w różne wydarzenia. Mówił o tej przygodzie rzadko, niechętnie i nigdy nie wymieniał nazwiska ani miejsca, gdzie to się stało. Ale pomimo znacznych luk — a może dlatego właśnie — słuchacze nie mogli powstrzymać lekkiego dreszczu zgrozy, gdy Wells opowiadał, jak poznał swego własnego mordercę.

Jedenastego października tysiąc dziewięćset trzydziestego pierwszego roku siedział Wells w swoim przedziale bostońskiego pociągu pospiesznego i z szybkością siedemdziesięciu kilometrów na godzinę jechał do Nowego Jorku.

Trzymał przed sobą gazetę, którą czytał uważnie, robiąc w niej jakieś notatki czerwonym i niebieskim ołówkiem. Obok na ławce leżał cały stos dzienników, oczekujących widocznie na swoją kolejkę. Pod nimi leżała teczka — nie zwyczajna, tania teczka, jaką może mieć pierwszy lepszy podróżny, lecz droga niewątpliwie, od razu rzucająca się w oczy: z jasnożółtej skóry, z trzema zamkami, z okuciami srebrnymi na rogach i z niezliczoną ilością przegródek i skrytek.

Lecz tego wszystkiego mógł nie widzieć podróżny, który siedział w kącie naprzeciw Wellsa i zdawało się, spał.

Zdawało się tylko, bo przez nieszczelnie przymknięte powieki spoglądał na błyszczące rogi teczki, a gdy Wells zasłaniał się gazetą jak parawanem, otwierał oczy i z zawistnym wzrokiem patrzył na doskonale odprasowane spodnie z szarego sukna w cienkiej paski, na jedwabne skarpetki i na piękne, nieprawdopodobnie nowe obuwie. Potem przenosił oczy na swoje podrapane, mocno zniszczone buty i myślał przytem, że już od trzech tygodni musi siedząc trzymać nogi w taki sposób, by nie były widoczne wielkie dziury w zelówkach. I za każdym razem odczuwał wyraźniej zimną wodę, którą nasiąkły jego na szczęście niewidoczne, gęsto i różnokolorowymi niemi zacerowane skarpetki. Nie odważył się ruszyć z miejsca swoich nóg w obawie, że oślniewając ubrany współtowarzysz podróży usłyszy obrzydliwe chlupanie, jakie w dżdżystą pogodę towarzyszyło każdemu jego krokowi.

Wells złożył kilka razy dziennik i zakreślił jedną szpalte grubym ołówkiem niebieskim. Nieznajomy przymknął natychmiast oczy i Wells nie mógł zauważyć ponurego spojrzenia, zamaskowanego gestami, czarnymi rzesami, nie mógł przeczuć, jakie myśli się kotłują pod młodem, a już pomarszczonym czołem.

Nieznajomy zastanawiał się w tej chwili nad tem, że elegancki pan podczas pięciogodzinnej podróży czytaniem gazet i zakreślaniami niektórych ustępów czerwonym czy niebieskim ołówkiem zarobi napewno znacznie więcej, niż robotnik w ciągu całego miesiąca — jeśli będzie miał pracę. Oczywiście.

Nieznajomy wstał gwałtownie i rzeczywiście, przy tym ruchu w jego butach chlupnęła głośno woda. Lecz nie zwrócił na to uwagi. Wyciągnął długie ręce, pochylili się całym ciałem ku przodowi, westchnął ciężko, runął nagle zgóry na Wellsa i zacisnął potężne dłonie wokół jego cienkiej szyi.

Głowa Wellsa uderzyła o oparcie, nogi uniosły się wysoko i rzucały bezradnie w powietrze, szukając oparcia. W pierwszym momencie leżał nieruchomo, patrząc w bezdenne źrenice mordercy i zrozumiał nagle, że musi zginąć.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Pomnik króla Aleksandra

Rzeźbiarz paryski Real del Sarthe pracuje obecnie nad pomnikiem króla Aleksandra jugosłowiańskiego, który stanąć ma w Paryżu

Czy to jest w porządku?

Teatrowi Ziemi Pomorskiej i dziennikarzowi pomorskiemu odmówiono wizy na wjazd do Prus

Donoszą nam o dziwnym postępowaniu konsulatni niemieckiego w Toruniu, z którego widać, że tu na ul. Bydgoskiej dziwnie jakos interpretuje się poprawność stosunków polsko - niemieckich, o czym tak wiele słyszymy w radjo niemieckim i czytamy w niem. prasie.

Ostatnio np. dziennikarz polski pragnący wyjechać do Niemiec nie mógł dojechać się wizy, a zespołowi Teatru Ziemi Pomorskiej odmówiono wizy.

Oba wypadki omówimy szerzej w jutrzejszym numerze.

Czy tak wygląda lojalność sąsiedzka?

Kilkudziesięciu umundurowanych hitlerowców demonstruje na granicy przeciwko Polsce

W ubiegłą sobotę miał miejsce w Strzebielnie na Kaszubach fakt, który stawia pod dużym znakiem zapytania lojalność rządzących w Niemczech organizacji do Państwa Polskiego.

Do szlabanu granicznego podeszło kilkudziesięciu umundurowanych członków obozu pracy w Lenz w sztyku wojskowym. Po sfrontowaniu nad samą granicą dowódca oddziału wygłosił przemówienie, w którym zaznaczył, wskazując na stronę polską, że to był niegdyś niemiecki kraj i musi nim zostać.

Następnie cały oddział zaczął głośno wy-

śmiewać się z urzędników polskich, wykrzykując, że narazie jeszcze mogą siedzieć w budzie po tamtej stronie.

Po mowie „führera“ oddziału, całość przez przeszło pół godziny defilowała wzdłuż granicy aż do stacji Strzebielino, następnie czwórkami odmaszerowała spowrotem.

Oddział był umundurowany i wyekwipowany polowo.

Czy działo się to z wiedzą czynników rządowych Rzeszy?

Czy tak mają się układać stosunki sąsiedzkie?

CENY ŻARÓWEK

W myśli tendencji gospodarczych Rządu, dążącego do obniżenia cen artykułów przemysłowych, zdecydowaliśmy przeprowadzić poważną zniżkę cen naszych żarówek zarówno zwykłych, jak i żarówek Super-Arga i Super-Arlita.

Zniżka wynosi od 10 do 22%, zależnie od typu żarówki. Pomimo tak poważnej zniżki cen — jakość naszych żarówek zostaje nadal utrzymana na dotychczasowym wysokim poziomie.

Polskie Zakłady Philips S. A.

„Obrona Ludu“ i „Słowo Pom.“ przed sądem za rozszerzanie fałszywych wiadomości

Przed Sądem Grodzkim w Toruniu odbyła się wczoraj rozprawa przeciwko odpow. redaktorowi organu N. P. R. „Obrony Ludu“ p. J. Chełmińskiemu, oskarżonemu z art. 170 k. k. łącznie z art. 20 ustawy prasowej a mianowicie za artykuł pt. „Narodowy Ruch Robotniczy na nowych drogach rozwoju“.

W treści omawianego artykułu podane są fałszywe wiadomości, zdolne wywołać niepokój publiczny jakoby Rząd doprowadził Państwa do kresu wyczerpania. Oskarżony tłumaczył się, iż artykuł jest tylko sprawozdaniem z posiedzenia Rady Naczelnej N. P. R. Sąd skazał red. Chełmińskiego za rozszerzanie fałszywych wiadomości w druku i to za pomocą prasy na 3 tygodnie aresztu oraz grzywnę w kwocie 30 złotych.

W tym samym dniu i przed tym samym sądem odbył się proces przeciwko odpow. redaktorowi „Słowa Pomorskiego“ Stan. Dolackiemu, któremu akt oskarżenia zarzucał umieszczenie w numerze z dn. 10-go stycznia br. artykułu p. t. „Przeciw polityce chaosu“, treścią którego rozpowszechniał fałszywe wiadomości, jakoby to Polsce Rządy Marszałka Piłsudskiego pozostawiły po sobie chaos pojęć i poglądów na życie, politykę, na władzę i rządy, oraz, że w Polsce istnieją siły, których celem jest rozbiłanie wysiłków, zmierzających do konsolidacji żywiołów narodowych. W wyniku przeprowadzonej rozprawy sąd wydał wyrok, uznając oskarżonego winnym i skazał go na 3 tygodnie aresztu oraz grzywnę w kwocie 30 złotych.

Z GALERJI ENDECKICH „DZIAŁACZY“.

Prezes Stronnictwa „Narodowego“ i tow. pod kluczem

Znaleziono u niego towary, pochodzące z kradzieży

Od dłuższego już czasu, dokonywano w okolicy Pelplina i Gniewu różnych kradzieży z włamaniami. Złodzieje brali wszystko, co wpadło im w ręce. Różne okoliczności wskazywały na to, iż kradzieży tych dokonuje jedna i to dobrze zorganizowana szajka. To też policja dokładała wszelkich starań, żeby wpaść na trop sprawców tych ruchomych kradzieży.

Po dłuższej i żmudnej obserwacji, oraz po zebraniu dostatecznych poszlak i należytych informacyj, udało się wreszcie policji w Pelplinie przy współudziale policji w Gniewie, przystąpić do zlikwidowania owej szajki złodziejskiej.

Szereg rewizyj przeprowadzonych zostało u różnych podejrzanych typów w Rudnie, aż wreszcie przytrzymało i osadzono w areszcie prezesa Stronnictwa Narodowego w Rudnie Jana Przyplisnego, jego brata Bolesława oraz znanego wiamywachca Józefa Nowaka.

Dokonana u wymienionych rewizja dała sensacyjny wynik. Znaleziono bowiem u nich najróżniejsze towary i przedmioty, pochodzące z kradzieży, m. innymi zapasy wędzonej słoniny, kawy, cykorji, mydła, zeszytów oraz większy zapas stalówek i innych przyborów piśmiennych.

W tej chwili nie zdołano ustalić, czy p.

Jan Przyplisny, prezes partii endeckiej w Rudnie w pow. tczewskim, zamierzał skradzione rzeczy sprzedawać dalej, czy też nie chce być prezesem malewanym, chciał w Rudnie założyć dobrze „wyposażone“ biuro „Stronnictwa Narodowego“.

Poza tem, zabrano wymienionym żarówki do lampek elektrycznych, niel itd.

Ujawniono, iż wszystkie te rzeczy pochodzą z różnych kradzieży. To też przez całą niedzielę, dnia 8 bm., zjeżdżali się poszkodowani przez te kradzieże obywatele do Pelplina, gdzie na posterunku policyjnym rozpoznawali swoje rzeczy. Część skradzionych przedmiotów wydano poszkodowanym, zaś część ich oddano do Sądu jako dowody rzeczowe.

P. prezesa partii endeckiej Przyplisnego, jego brata oraz Nowaka Sąd Grodzki w Gniewie osadził w areszcie śledczym.

Jako podejrzaną o współnictwo osadzono również w więzieniu sądownym p. „prezesową“ tj. żonę p. Przyplisnego.

Stronnictwu Narodowemu, a zwłaszcza p. prezesowi powiatowemu Pewińskiemu z Tczewa, możemy powinszować „szczęśliwego“ wyboru prezesa w Rudnie, bowiem, jak nas informują, „długoletniego działacza narodowego“.

Jak zdołaliśmy stwierdzić, p. prezes Przyplisny miał stałą pracę, a mimo to już w roku ubiegłym, skazany został za kradzież, zaś brat jego to stały „klijent“ policji i bywał w hotelach pod kluczem.

Przymusowe lądowanie samolotu Aeroklubu Gdańskiego

Wczoraj wystartował z Inowrocławia do Rumli samolot Aeroklubu Polskiego w Gdańsku typu RWD 8, pilotowany przez p. Danielewicza.

Dobry stan pogody panujący nad środkową częścią kraju w miarę zbliżania się do morza, stawał się coraz gorszy.

Lecąc na wysokości 50 m wśród mgły i śnieżyicy pilot obawiał się dalszego lotu i wylądował przymusowo pod Starogardem. Najbliższy dwór udzielił lotnikom daleko

idącej pomocy przysyłając samochód i konie.

Prawdopodobnie dziś, dzięki polepszeniu się warunków atmosferycznych maszyna powróci do Rumli.

Nawiasem zaznaczamy, że w miejscowości, w której nastąpiło przymusowe lądowanie została zorganizowana „ad hoc“ wyścigówka młodzieży szkolnej, mająca na celu pokazanie dzieciom samolotu zupełnie „z bliska“.

Strajk brukarzy w Bydgoszczy

Pracownicy zawodu brukarskiego w Bydgoszczy, zrzeszeni w Związku Zawodowym rozpoczęli z dniem 11 bm. strajk. Powodem strajku jest nieprzychylny

stan stanowisko pracodawców podczas pertraktacyj zmierzających do zawarcia umowy zbiorowej i ustalenia taryfy płac.

Trzydniowy proces bezrobotnych w Bydgoszczy dobiegł do końca

Wyrok ogłoszony zostanie w sobotę

W dniu wczorajszym dobiegł końca trzeci i ostateczny dzień procesu 32 bezrobotnych ze Żnina, odpowiadających przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy o wywołanie ekscyzji i awantur zagrażających porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu.

W środę wieczorem i w czwartek do godz. 11 przedpołudniem zeznawali w dalszym ciągu świadkowie. Zeznania tych świadków — poza małymi wyjątkami — do rozprawy nowych szczegółów nie wniosli.

Sensacją dnia były zeznania świadka

Opiolka, który rewelacją swą pogrążył zeznającego w dniu poprzednim Jana Juchniewicza. Opiolka stwierdził, iż jedynie za namową wniosł oskarżenie na kupców Marcinkowskiego i Gruetzmaehera, do których Juchniewicz czuł urazę.

Wobec takiego obrotu sprawy — prokurator zmienił akt oskarżenia odnośnie wspomnianych kupców zasiadających z bezrobotnymi na ławie oskarżonych.

Przemówienia stron rozpoczęły się o godz. 11 i trwały do godz. 14.30. Oskar-

życiel publiczny, prokurator dr. Sobkowicz w mowie swej wyraził współczucie bezrobotnym zasiadającym na ławie oskarżonych, usprawiedliwiając częściowo z punktu widzenia człowieka ich rozgoryczenie, jednak wobec pogwałcenia prawa — jako jego obrońca — wniosł o ukaranie winnych.

Obrońcy, podobnie, jak prokurator również odmawiali tło zajęć, wnosząc o uniewinnienie pod sądnych.

Sąd postanowił ogłosić wyrok w sobotę o godz. 12.

Mierniczkowie bronią swych interesów

Delegacja zarządu oddziału Pomorskiego Stowarzyszenia Mierniczych Przystąpiła R. P. udała się do Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu w celu przedłożenia życzeń, dotyczących obrony praw mierniczych przysięgłych zatrudnianych przez Państwo. Delegacja została przyjęta przez kierownika oddziału technicznego wydziału rolnictwa i reform rolnych inż. Wińskiego, który odniósł się przychylnie, do przedłożonych życzeń, przyrzekając traktować mierniczych przysięgłych jako wykonawców reformy rolnej zgodnie z ich interesami i godnością zawodową.

Dodać należy, że Stowarzyszenie Mierniczych Przystąpiła R. P. przystąpiło do uporządkowania stosunków wewnątrz i zewnątrz reprezentowanego przez siebie zawodu.

Stan wody w Wiśle

Poziom wody w Wiśle i jej dorzeczcu wynosił w dniu 12 marca o godz. 7 rano:

W Krakowie (—2,23) —2,34; w Nowym Sączu (Dunajec) (1,60) 1,58; w Przemyślu (San) (—1,64) —1,71; w Zawichoście (2,19) 2,10; w Warszawie (2,53) 2,23; w Płocku (2,84) 2,42; w Toruniu (3,62) 3,35; w Fordonie (3,58) 3,37; w Chełmie (3,59) 3,42; w Grudziądzu (3,80) 3,65; w Korzeniowie (4,18) 3,98; w Pielku (4,22) 3,94; w Tczewie (4,31) 4,03; w Einlage (3,18) 3,22; w Schiewenhorst (2,84) 2,94.

Temperatura wody wynosiła o godz. 7 rano w dniu 11 bm. 2,6 st. C., a w dniu 12 bm. 2,8 st. C.

Kierunek wiatru: zachodni.

Gdy czekoladę dobrą chcesz

Goplana! Bawarja bierze Ucieszy Cię jej świetny smak, „Goplana“ to dobroci znak.

Rozkoszujcie się wyrobami „Goplana“

Goplana SA POZNAŃ

Dzień

w Bydgoszczy

Piątek
13
marca

KALENDARZYK RZYM-KAT.

Piątek: Krystyny — Sobota: Matyldy

PRZEWIDYWANY PRZEBIEG POGODY do wieczora 13 marca.

Zachmurzenie zmienne z przelotnymi opadami głównie na południu i wschodzie Polski. Temperatura w ciągu dnia nieco powyżej zera. Umiarkowane wiatry zachodnie i północno-zachodnie. W Małopolsce wschodniej skłonność do burz.

— **Dyżur nocny aptek** do dnia 15 bm. włącznie pełnia: Apteka Piastowska, ulica Śniadeckich 49, tel. 36-82, i Apteka pod Orłem, Rynek Marsz. Piłsudskiego 1, tel. 30 98.

Z TEATRU MIEJSKIEGO

W piątek „Orfeusz w piekle” Offenbacha.

W nadchodzącą sobotę odbędzie się premiera oczekiwanej z dużym zainteresowaniem sztuki w 3 aktach (5 odsłonach) F. i A. Stuartów w przekładzie polskim Drzewieckiej p. t. „Szesnastolatka”. Poprzedzona sławą wielkiego powodzenia sztuka ta, porusza ciekawy problem, o zwartej konstrukcji scenicznej i daje niezwykle wdzięczne i rozległe pole do popisu talentom aktorskim. Główne postacie spoczywają w rękach pp: Podgórskiej — pani Mac-Neil, Sawickiej — Janiny Lavrance, Paszkowskiej — Ireny Lavrance, Serwińskiego — Roberta Corbet, Dytrycha — Doktor Hoane i Morozowiczowej — Mary. Pełna polotu artystycznego reżyserja dyr. Stomy, nowa oprawa dekoracyjna J. Hawrylkiewicza.

W niedzielę wieczór poraz drugi „Szesnastolatka” Stuartów.

„Orfeusz w piekle” po cenach znizowanych ukazuje się w nadchodzącą niedzielę o godz. 16. Bilety już nabywać można w kasie teatru.

REPERTUAR KIN.

ADRIA: „Pan Twardowski”.
APOLLO: „Piekiło Chin” i bogaty nadprogram.
BAŁTYK: „Wyspa skarbów” i „Poco pracować”.
KRISTAL: „Mazur” z Polą Negri.
MARYSIENKA: „Należę do ciebie” i „Kukaracza”.
REWJA: „Katastrofa Czeluski” i „Sing - Sing”, oraz rewja.

Z wieści

— **W Stow. Techników Polskich** w Bydgoszczy p. inż. St. Bładowski wygłosi w piątek, dnia 13 bm. o godz. 20 odczyt p. t. „Prądy szybkozmienne w elektrolitach i organizmach żywych”. Na odczyt ten Zarząd Stowarzyszenia członków i sympatyków ujęmie zaprasza.

— **Związek Reemigrantów i Optantów Kolo Bydgoszcz.** Plenarne zebranie dnia 15 bm. o godz. 17 w Resursie Kupieckiej. Ze względu na ważne sprawy przybycie wszystkich członków pożądanym.

— **Kurs samochodowy dla oficerów rezerwy.** Związek Oficerów Rezerwy Kolo Bydgoszcz komunikuje, że kurs samochodowy dla oficerów i podchorążych rezerwy, na warunkach dogodnych, rozpocznie się dnia 25 bm. Zgłoszenia należy kierować do sekretariatu kolo ul. Śniadeckich 25 lub do kierownika kursów, kolegi Z. Kochańskiego 3-go Maja 20 a tel. 11-85.

— **Kierownictwo Kursu Handlu Zamorskiego przy L. M. K.** w Bydgoszcz zawiadamia, że następny wykład pt. „Aklimatyzacja kupca w krajach podzwrotnikowych” wygłosi p. dr. Morzecki dnia 13 bm. o godz. 19 w auli Liceum Handlowego ul. Królowej Jadwigi 35. Wstęp na wykład 20 gr. Ze względu na osobę wykładowcy który przebywał kilka lat w Afryce, wykład zapowiada się bardzo ciekawie.

— **Pierwsza wiosenna rewia mód.** Kolo Kobiectwo L. O. P. P. organizuje w niedzielę, dnia 15 bm. o godz. 17 w pięknie udekorowanej sali Resursy Kupieckiej pierwszą wiosenną „Rewię mód”. Najnowszych wiosennych modeli dostarczy znana firma Be-De-Te. Na program rewii złożą się różne atrakcje oraz występy artystów.

Czysty dochód Kolo Kobiectwo przeznaczają na rozwój Wielkopolskiej Szkoły Szybowcowej w Fordonie.

— **Zarząd Zw. Tow. Polsko - Francuskich** zaprasza wszystkich interesujących się kulturą francuską na zebranie towarzyskie, które odbędzie się w niedzielę, dnia 15 bm. o godz. 17 w sali restauracji Berendta przy ul. Dworcowej.

Wyrieczki „Orbis”

Pociąg popularny do Warszawy pod hasłem „Poznaj Stolicę”. Odjazd z Bydgoszczy 16. III. godz. 19-ta. Odjazd z Warszawy 19. III. godz. 23.45.

Przejazd w obie strony kl. II. zł. 13.05, a kl. III. zł. 9.60. Informacje i karty uczestnictwa PBP Orbis, ul. Dworcowa 2 tel. 3667.

Patefon skradziono podczas targu

Rolnik Wojciech Belau z Gogolinka pod Bydgoszczą, podczas ostatniego targu na chwilę opuścił wóz, udając się do jednego ze składów przy Nowym Rynku. Po powro-

cie rolnik zauważył, iż w miedzyczasie nieznanymi złoczyńcami skradł mu skrzynkowy patefon wartości 135 zł., pozostawiony na wozie.

Belau powiadomił o kradzieży policję, jednak do domu wrócić musiał... bez muzyki.

Staruszek pod kołami samochodu

Na ul. Dworcowej w Bydgoszczy najechany został wczoraj około godz. 8 rano 61-letni Antoni Nowiński, zam. przy ul. Łokietka 16. Nowiński najechany został przez samochód nr. rej. P. Z. 44.408 podczas przekraczania jezdni. Na szczęście staruszek nie doznał poważniejszych obrażeń, tak, iż po opatrzeniu przez lekarza odstawiono go do domu.

Za Armją narodową - cały Naród

Z poświęcenia nowego bloku koszarowego w 61 pp. Wlkp. w Bydgoszczy

Więzy łączące od czasów najdawniejszych polską Armją narodową z narodem były zawsze niespożytem źródłem siły dla żołnierzy, a krynicą zaufania dla społeczeństwa i ludności cywilnej. W ostatnich latach więzy te zacieśniły się bardziej niż kiedykolwiek. Dowodem nierozdzielnej spójni Narodu z Armją mogą być chociażby ostatnie debaty budżetowe, w czasie których izby ustawodawcze nie tylko, że nie zmierzały do uszczuplenia pozycji budżetowej dotyczącej wojska, lecz stwierdziły, iż jedynie trudne warunki gospodarcze naszego kraju nie zezwalały na zwiększenie świadczeń dla wojska. Obecnie, gdy rwa się papierowe gwarancje pokoju.

Widok naszej Armji uspakaja nasze podświadome obawy. Jesteśmy spokojni i dlatego tem wdzięczniejsi jesteśmy tym, którzy nas uczuciem bezpieczeństwa obdarzają.

Te względy są powodem, iż społeczeństwo przy każdej sposobności manifestuje swoje uczucia sympatji dla wojska, a świetność, karność, wyszkolenie i wyposażenie naszej Armji napawa nas dumą. Z radością też witamy każdy nowy dorobek wojska, tak, jak zapewne witać będziemy każde jego zwycięstwo. Bo dziś w czasie pokoju Armja spełnia światowego — odruchowo spoglądamy na karne szeregi naszych żołnierzy, widząc w nich gwarancję pokoju.

Zgodnie z przewidywaniami Komitetu „Tygodnia pomocy bezrobotnym”, w tygodniu bieżącym ofiary społeczeństwa na rzecz bezrobotnych wpływają w dalszym ciągu. Zwłaszcza instytucje publiczne i firmy, jak również osoby prywatne wpłacają zadeklarowane sumy, dzięki czemu globalna kwota ofiar stale wzrasta. W dniu wczorajszym wskaźnik ofiarności publicznej wskazywał już kwotę 35.000 zł zebranych z okazji „Tygodnia”.

W dalszym ciągu ofiary pieniężne na rzecz „Tygodnia Pomocy dla Bezrobotnych” złożyli: p. Pokora Roman 20,— zł, firma Grzeszkowiak i pracownicy 40,— zł, pracownicy firmy Kabel Polski 187,21 zł, Kabel Polski S. A. 100,— zł, p. adwokat Bloch 20,— zł, Chrześcijański Związek Czeladzi Rzeźniczej Rzeźni Miejskiej 68,72 zł, Zawitaj przez Tow. Śpiewu „Halka” 25,— zł, firma Schlaak i Dąbrowski oraz pracownicy tej firmy 168,50 zł, Browar Bydgoski 100,— zł, p. Bernard Müller 10,— zł, zbiór z przedstawienia w dniu 8 bm. w kinie „Adria” 121,05 zł, zbiór z przedstawienia w dniu 8 bm. w kinie „Marysienka” 63,43 zł, firma Zakłady Graficzne 600,— zł, p. dyrektor Neumann z Zakładów Graficznych 100,— zł, urzędnicy i

personel Zakładów Graficznych 335,— zł, Tow. Miłośników akwarjów „Scalare” 20,— zł, firma dr. Behring i Ska 50,— zł, Rosyjskie Kolo Pań 30,— zł, p. Ernst Beitsch 100,— zł, personel Tow. Ubezpieczeń „Vesta” 60,50 zł, firma „Barwa” 10,— zł, Związek Restauratorów 20,— zł, firma A. Schmidt Fabryka Wódek 20,— zł, Zarząd Domu Tow. Czeladzi Katolickiej 15,— zł, Spółdzielnia Mieszaniowa „Nowe Miasto” 25,— zł, pracownicy Dziennika Bydgoskiego i Drukarni Bydgoskiej 73,90 zł, p. Andrzej Burzyński 20,— zł, Tow. Oświatowo-Religijne św. Ignacego 10,— zł, zbiór z odczytu p. majora Lepeckiego w Teatrze Miejskim (przez Związek Legionistów) 400,— zł, firma Ernst-Mix 100,— zł, kawiarnia Berendt 20,— zł, p. Rafał Kukliński 25,— zł, firma Goerdel 15,— zł, Kolo Adwokatów w Bydgoszczy 100,— zł, zebrane przez Dziennik Bydgoski 218,— zł (poprzednio 650,35 zł), właściciel i personel kawiarni „Varsovie” 15,— zł, Komunalna Kasa Oszczędności m. Bydgoszczy 500,— zł, klasa IVb Szkoły Staszica 7,50 zł.

Wszystkim ofiarodawcom składam na tej drodze serdeczne podziękowanie.

Prezydent miasta:
(—) L. Barciszewski,

Dzień propagandy szybownictwa

W dniu propagandy szybownictwa w Bydgoszczy w niedzielę, dnia 15 bm. o godz. 12,45 w sali kina „Apollo” szybowcy bydgoscy złożyli raport p. gen. Chmurowiczowi. Następnie w obecności przedstawicieli władz odbędzie się złożenie przyrzeczenia startowego. Kandydaci, którzy pokonczyli zimo-we kursa teoretyczne z dziedziny szybownictwa i zgłosili się na kurs pilotażu szybowcowego, złożyli w dniu przyrzeczenia na skrzydłach szybowca własnoręczne podpisy, stwierdzające, że nie poskapią trudów, by zdobyć upragnione kategorie. Uroczystość

„Przyrzeczenia startowego” urozmaici wyświetlenie filmu z ostatnich zawodów szybowcowych w Ustjanowej i Bezmiechowej.

Pierwszy seans wyświetlania filmu rozpocznie się o godz. 11,30, drugi seans rozpocznie się po złożeniu przyrzeczenia o godz. 13. Na pierwszy seans ważne są bilety czerwone, na drugi bilety białe.

Wszystkich miłośników i sympatyków szybownictwa zapraszają Zarząd Kola Szybowcowego w Bydgoszczy i Zarząd Szkoły Szybowcowej LOPP w Fordonie.

Niefortunna sztuczka bydgoskiego cyrkowca

Genjalna pamięć bywa równie często podejrzana, jak podziwiana

Najmniej znany, a do tego chyba najmniej szczęśliwszy z wszystkich sztukmistrzów bydgoskich, 24-letni cyrkowiec Antoni Szmankowski, zam. przy ul. Nakielskiej 159 przez trzy bile dni trzymał w napięciu, uwagę i podziwie władze śledcze w Bydgoszczy. Fenomen ten o pamięci Djamanda, dorównujący podzielnością uwagi Napoleonowi, a fantazją wszystkim prowincjonalnym poetom — pojawił się dnia 9 bm. w biurze posterunku powiatowego policji w Bydgoszczy i złożył sensacyjne doniesienie o napadzie rabunkowym.

Dnia 7 bm. około godz. 22 Szmankowski napadnięty został na drodze Wojnowo - Ossowagóra przez trzech nieznanymi drabów. Dwóch z nich przystąpiło doń z „ostremi narzędziami” w rękę, trzeci, najslabiej w sprzęt bojowy wyposażony — z tego sekaczem. Bydgoski cyrkowiec bronił się jak lew, lecz uległ przewadze. W ręce oprychów dostał się czarny woreczek, praktycznie uszyty z pończochy, zawierający 34,45 zł, na drodze zaś pozostał zbity na kwaśne jabłko Antoni Szmankowski. W protokole policyjnym uwieczniono wszystkie szczegóły walki, a co najciekawsze — szczegółowy rysopis sprawców. Mimo ciemności, zapalu wojennego, zaślepienia podczas rękoczynów i strachu, bohater napadu, cyrkowiec z ul. Nakielskiej zapamiętał wszystkie szczegóły dotyczące sprawców z dokładnością kłiszy fotograficznej. Policja dowiedziała się, że jeden ze sprawców posiadający wzrost 1,70 m., w wieku około 25-27 lat, średniej tuszy, o dużej twarzy, nawiasem mówiąc okrągłej, pełnej, ozdobionej małym wąsikiem, wdzieczącym się pod sportową czapkę z ochraniaczem na uszy, włochatą, ciemno-szarą „brany był

w kurtkę koloru kawowego, posiadał bryczesy, wpadające w długie czarne buty. Równie drobniawego, zdradzając zazdrości godną pamięć wrozkową i nielada przytomność umysłu — poszkodowany opisał figury drugiego i trzeciego sprawcy. Najmniej agresywny z napastników, posiadacz sekatej łaski posiadał — jak uwidoczniło to w protokole — „półbuciki czarne, z których jeden ma tył przydeptany (!) pod piętą i pończochy długie koloru jasno-szarego, w ciemne podłużne prążki”.

Gdy cyrkowiec złożył zeznanie — wszyscy zebrani na posterunku policjanci spojrzeli na poszkodowanego z podziwem. Posiadając tak szczegółowy rysopis policja oczywiście pewna była wyjaśnienia sprawy. Nie takie rzeczy się przecież robi...

Zamiast jednak wyrazić współczucie napadniętemu, policjant, któremu powierzono śledztwo... zrewidował kieszenie wykonawcy atrakcji cyrkowych. Fakt, iż zamiast 50 groszy, jakie rzekomo zostały po grabieniu Szmankowskiego, znalazłono 5,61 zł i, że pieniądze te znajdowały się w czarnym woreczku, identycznym ze skradzionym — rzucił więcej niż charakterystyczne światło na ponurą sprawę. W przeciągu trzech dni śledztwo zostało zakończone i to pomyślnym rezultatem. Za kratami znalazł się jednak nie ów posiadacz szerokiej twarzy, lub sfatygowanego trzewika, lecz sam donoszący: cyrkowiec Antoni Szmankowski z ul. Nakielskiej.

Nieborak siedzi za 12-tygodniowe falgowanie napadu, c- li fałszywe doniesienie i świadome wprowadzenie władzy w błąd.

Sprawa jego przedstawia się niezbyt wesoło — boć jak wiadomo — z „władzą” zadzierać nie warto...

niemniej doniosłe zadanie, jakie spełniać będzie podczas wojny na froncie. Przedewszystkiem wojsko jest dzisiaj ważną szkołą obywatelską, tem donioślejszą, że powszechne wyszkolenie w szkołach powszechnych nie jest chwilowo wciąż jeszcze zdolne objąć całokształtu potrzeb, pozostawiając trudne do naprawienia luki w wychowaniu narodu. Dla wielu obywateli służba wojskowa jest często jedyną szkołą — ostatnią okazją nabycia bodajby powierzchownego wykształcenia ogólnego, niezbędnego do życia w XX wieku.

Myśli te, połączone ze szczerem uczuciem radości odżyły w Bydgoszczy ub. środy z okazji oddania do użytku wojska nowego bloku koszarowego. 61 p. p. Wlkp., druga obok 62 p. p. chluba Bydgoszczy, „pułk murywany”, obchodził w swem gronie uroczyste poświęcenie nowego bloku koszarowego. Z okazji poświęcenia przybył do Bydgoszczy d-ca O. K. VIII. gen. Thommee. Na dziedzińcu koszar zjawili się reprezentanci miejscowych władz wojskowych z d-cą 15 D P. gen. Chmurowiczem na czele, przybył starosta grodzki i powiatowy Stefanicki prezydent miasta Barciszewski, dawniejszy oficer 61 p. p. starosta Muzyczka z Wyrzyska, oraz grono osób cywilnych wraz z przedstawicielami prasy.

Pułk stanął murem piersi żołnierskich przed frontem nowego gmachu imponującego nowoczesnością i prostotą linii, estetycznym wyglądem, czystością i przytulnością. P. gen. Thommee odebrał od d-cy całości raport, poczem krótko przemówił d-ca pułku płk. dypl. Korzkowicz, składając na ręce d-cy O. K. VIII. podziękowanie dla tych wszystkich, którzy przyczynili się do budowy gmachu, a w szczególności dla samego p. gen. Thommee, który akcją budowy z całą serdecznością poparł. Proboszcz parafji garnizonowej ks. mjr. Szacki dokonał aktu poświęcenia gmachu, obchodząc budynek dokola.

Nowy blok koszarowy 61 p. p. pod każdym względem stanowi najdoskonalszy obiekt tego rodzaju. Budynek zapewnia żołnierzom swobodę ruchów, przy jednoczesnym najbardziej celowym wykorzystaniu każdego centymetra kwadratowego powierzchni. Zapewnia tym, którzy w ciężkiej służbie chronić będą pod jego dachem znużone głowy — maksimum wygody i zdrowia: powietrza i słońca. Cennym nabytkiem pułku jest nowa piękna i obszerna świetlica w stylu ludowym, mieszcząca ponadto herbaciarnię żołnierską, bibliotekę i palarnię.

Na zakończenie uroczystości odbyła się defilada pułku przed gen. Thommee i gen. Chmurowiczem.

Po poświęceniu dowódca i oficerowie pułku podejmowali grono gości śniadaniem w Kasyńce Oficerskiej, gdzie wygłoszono szereg toastów wyrażających sympatję spajającą wojsko ze społeczeństwem.

Odnaczenie za zasługi na niwie wojskowej

Na dorocznym powiatowym zjeździe Związku Powstańców i Wojaków OK VIII. w Świeciu nastąpiło uroczyste wręczenie złotych i srebrnych wojskowych krzyżów zasługi za gorliwą pracę w organizacji wojskowej. Wręczenia odznaczeń dokonał starosta powiatowy świecki p. Krawczyk, w obecności prezesa Związku p. Eckerta z Inowrocława. Krzyże oraz dyplomy otrzymali druhowie: Gregorkiewicz ze Świecia, Antoni Ziętak z Janiej Góry, Kmieć z Warlubia, Cichowski z Pruszcza, Wilkowski, Kaszubowski ze Świecia, Bona, Szczepański, Zwiefka i Tchórzewski z Bukówca, Sitkiewicz, J. Tomasiak, L. Nitka i Szatkowski z Janiej Góry, Ciehański z Pruszcza, Chmara z Janiej Góry, Zerkowski, Kiedrowski i Różański z Warlubia, Wojtaś z Michała, Kania i Welter z Warlubia.

Świecie

Aż cztery gospodarstwa polskie w pow. świeckim przeszły w ręce niemieckie w ciągu kilku tygodni. Wszystkie te posiadłości były położone w wioskach czysto polskich, tak np. w Lnianie, Świechtowie i ostatnio dwa wypadki w Przysiersku.

Z serii pożarów na Pomorzu. 6 b. m. w zagrodzie rolnika Wiśniewskiego Franciszka w Gajewie, pow. świecki powstał pożar, który zniszczył dom mieszkalny, chlew, stodołę i szopę wraz z zapasami zboża, maszynami i sprzętami rolniczymi, wyrządzając szkodę na sumę 10.800 zł. Spalone mienie było ubezpieczone na sumę 13.000 zł. Przyczyny pożaru narazie nie ustalono. Dochodzenia w toku.

Więcbork

Kto wykryje złodzieja? W nocy z 5 na 6 bm. na szkodę p. Szalskiego Jana, dzierżawcy tuł. plebanji, skradli nieznanymi sprawcy z zamkniętego śpiącego przez oderwanie deski 3 i pół centnara koniczyzny czerwonej wraz z workami, wartości około 230 zł. O kradzieży poszkodowany powiadomił policję, która wszczęła energiczne śledztwo. Ślad powstały przez rozproszenie koniczyzny, prowadził od miejsca kradzieży przez Górę Zamkową aż do ulicy Wodnej. Poszkodowany w celu wskazania i ujęcia sprawców kradzieży wyszaczył nagrodę w kwocie 50 zł.

Chojnice

Podejrzani o udział w podpaleniu ratusza w Sepólnie zostali przez sędziego śledczego zwolnieni z aresztu. Śledztwo trwa.

Nowe

Obudziła się wśród morza płomienn. Ok. północy wybuchł w Nowem pożar w hotelu „Pod Orłem”, będącego własnością p. Juljanny Meyertowej. Ogień powstał na 2 piętrze w pokoju, zajmowanym przez siostrę, gdzie spaliły się dwie pierzyny itd. Śpiącej w łóżku siostrzyczki groziło poważne niebezpieczeństwo. Przebudziwszy się w mroku ognia, nie straciła ona zimnej krwi. Przy pomocy domowników i podar została na szczęście zlokalizowany w budynek hotelowy ocalała. Pożar powstał prawdopodobnie od palącej się lampy naftowej.

Zagroda rolnika spłonęła. Ostatnio w nocy mieszkańcy Nowego obserwowali silną łunę. Okazało się, że w pobliskim Gajewie płonie zagroda rolnika Franc. Wiśniewskiego. Pastwą płomieni padły dom mieszkalny, chlew, stodoła i szopa wraz z ruchomościami domowymi, zapasami zboża, paszą, sprzętami rolniczymi itd. Rodzina uratowała tylko życie.

Kartuzy

Powrót z 20-letniej niewoli. 4 bm. przyjechał pociągami do Kartuz Teofil Kwizdiński, wracając z 20-letniej niewoli w Syberji do rodzinnych stron. Rodak nasz przebywał narazie u swego brata w Kozyńskowie z rodziną, złożoną z żony Rosjanki i 5-cioroga dzieci.

Kościerzyna

Śmiertelny wypadek podczas kradzieży węgla. W dniu 11 bm. przed poł. postrzelony został podczas kradzieży węgla z pociągu węglowego robotnik Nakielski z Kościerzyny. Ciężko rannego odstawiono do szpitala pow., gdzie walczy z śmiercią.

+
s. p.
Tadeusz Stefan Koszuta
długoletni sekretarz Państwowej Szkoły Przemysłowej
po długich i ciężkich cierpieniach, dnia 11 marca życie zakończył.
W Zmarłym tracimy zdelnego pracownika i dobrego kolegę.
Dyrektor, grono profesorów, instruktorów i pracowników Szkoły.
Bydgoszcz, 12. III. 1936 r.
Pogrzeb odbędzie się w niedzielę o godzinie 16 z kaplicy cmentarza Nowofarnego, msza żałobna w poniedziałek o godzinie 9 w kościele farnym. 661Bk

+
Dnia 11 marca 1936 r., zmarła po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św. moja najdroższa żona, nasza najukochańsza mamusia, teściowa i ciocia
Jadwiga z Wartenbergów Grajewska
sp.
przeżywszy lat 51.

O czym zawiadamia w głębokim smutku pogrążona
Rodzina
Grudziądz, dnia 13 marca 1936 r.
Msza św. żałobna zostanie odprawiona w sobotę dnia 14-go marca r. b. o godz. 9.15 rano w kościele św. Krzyża. Ekspozycja zwłok tegoż dnia o godzinie 15-tej z domu żałoby przy ul. Narutowicza 3-5.
649

Samobójstwo - nieszcześliwy wypadek, czy morderstwo
Tajemniczy trup kobiety w falach Brdy

W czwartek w godzinach popołudniowych wyłowiono z Brdy w Bydgoszczy w pobliżu młynów **zwłoki nieznannej kobiety.** Trup znajdował się musiał w wodzie już od szeregu miesięcy, bowiem zwłoki są w stanie silnego rozkładu. Twarz denatki została zniekształcona do tego stopnia, że ustalenie tożsamości zwłok wydaje się wprost niemożliwe. W przybliżeniu można jedynie określić wiek kobiety wahający się pomiędzy 25 a 30 lat. Zwłoki przeniesiono zostały prądem przez służbę. Wskutek długotrwałego działania wody zniszczo-

na została odzież denatki, tak, iż na ciele pozostały jedynie strzępy białej trykotowej.

Powiadomiona o wydobyciu zwłok policja dokonała zdjęć trupa, poczem ciało odwieziono do kostnicy.

Śladów gwałtownej śmierci na zwłokach nie zauważono, niemniej jednak nie wiadomo jakie tajemnicze okoliczności łączą się z nieznanym losem nieznanego zmarłej. Być może czas i przypadek — ci najlepsi detektywi świata — kiedyś rozwiążą tę tragiczną zagadkę.

Lidzbark
— Ujęcie kłusownika. Dnia 5 bm. przeprowadziła policja u podejznanego o kłusownictwo Jana Cichońskiego, zam. w pobliżu Lidzbarka również, podczas której zastano C. przy pieczeniu zabitej zwierzyny. Rozwścieczony kłusownik rzucił się na policjanta, a potem na gajowego, zdolano go jednak ubzdawić i skuć w kajdany. Wykryto u niego skórki zajęcze, nóżki sarnie itp. Ujętego czeka kara nietylko za kłusownictwo, lecz i za opór władzy.

Puck
— Rzeki, które na całych Kaszubach bardzo znacznie weszły, ostatnio zupełnie opadły i płyną normalnymi łozyskami, również poziom wód na bagnach i torfowiskach znacznie opadł. Mgły, które dawały się we znaki na morzu polskiem, w niebawmy sposób w ciągu ostatnich paru dni ze zmianą kierunku wiatru na wschodni i nieznacznym spadkiem temperatury, ustąpiły. Lód w zatoce Puckiej trzyma się nadal na olbrzymiej jeszcze przestrzeni, bo od Pucka, aż prawie po Jastarnię nie Helu. Z powodu słabego wiatru i spokojnego morza, lód kruchy się bardzo wolno. Unoszące się masy zimna z nad powierzchni lodu utrzymują temperaturę znikłą w okolicach Pucka i półwyspu Helskiego.

Programy radiowe
Sobota, dnia 14 marca
PROGRAM OGÓLNOPOLSKI
6.30—6.33 Pieśń „Kiedy ranna wstała sroga”. 6.33—6.34 Pohodka do gimnastyki. 6.34—6.36 Gimnastyka. 6.50—7.20 Program lokalny. 7.30—7.30 Dziennik poranny. 7.30—8.00 Program lokalny. 8.00—8.10 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu z Warsz. Ober. Astornom. 12.00 Hejnał z Wieży Marij. w Krakowie. 12.03—12.15 Dziennik południowy. 12.25 Zespół Haliny Adamskiej. 13.25—13.30 Chwilka gospodarstwa domowego. 13.30—15.00 Program lokalny. 15.00 „Pod Mosarzem” — epizod z niedrukowanej powieści p. t. „W polu” Stanisława Rembeka. 15.15—15.20 Nasz handel morski. 15.30 Jazz artystyczny w wyk. seap. Adi Rosnera (z Krakowa). 16.00 Lekcja języka francuskiego — lektor Lucien Roquigny. 16.15 „Wesoła audycja dla dzieci” (ze Lwowa). 16.45 „Cała Polska śpiewa” — audycję prowadzi prof. Bronisław Rutkowski. 17.00 „Polacy na dalekich ładach i morzach” — „Pierwsi polscy podróżnicy w Abisynji” — odczyt wygłosi Roman Umiasowski (z Łodzi). 17.15 Nowości z płyt (Kraków i Poznań nadaje aud. lok.). 17.40 „Świat naszych roślin” — „Azalia pontyjska, najpiękniejszy krzew polski” — pogadanka, wygłosił dr. Władysław Szafer, prof. U. J. (z Krakowa). 17.50 „Mówimy o prowincji” — „O prawdziwą kulturę prowincji” — pogadanka, wygł. Zenon Skierski. 18.00—18.40 Koncert Orkiestry Reprezentacyjnej Kolejowego Przystanku Wojskowego w Krakowie pod dyr. Ferdynanda Gemrota (z Krakowa). W programie muzyka polska. 18.40—19.40 Program lokalny. 19.40 Wład. sport. ogólna. 19.50 Pogadanka aktualna. 20.00 „Ze wspomnień kinomana”, film radiowy w oprac. Jana Leskiego (ze Lwowa). 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 „Obrázky z Polski współczesnej”. 21.00 Audycja dla Polaków zagranicą: „Góry polskie, jako natężenie artystów”. 21.30 „Uśmiech Poznania”: „Zgoda musi być” — audy-

cja Stefana Balickiego (z Poznania). 22.00—23.00 Koncert wieczorny. Wyk.: Ork. Symf. F. R. pod dyr. Mieczysława Mierzejewskiego i Edward Bender — bas. Przy fortepianie prof. L. Urstein. 23.00 Wład. meteor. dla służby powietrznej. 23.05—24.00 Muzyka salonowa i taneczna w wyk. Małej Ork. P. R. pod dyr. Zdzisława Górzyńskiego.

ROZGŁOSIENIA TORUŃSKA
6.50—7.20 i 7.30—7.50 Muzyka z płyt (z Warszawy). 7.50 Program na dzień bieżący. 7.55—8.00 Faqę informacyj. 11.15—12.25 Polskie utwory skrzypcowe (płyty). 13.30 Muzyka lekka (płyty). 14.30—15.00 Chóry rawellersów (płyty). 15.30—15.30 Przegład sjeidowy. 18.40 „Kalwarja Wejherowska” pogadanka regi. wygł. Tadeusz Pietrzykowski. 18.50 „Życie kulturalno-artystyczne i naukowe na Pomorzu”. 18.55 Piotr Czajkowski: Kaprys włoski (ork. symf. pod dyr. A. Mellohera (płyty)). 19.09 Chwilka morskopomorska. 19.10 Program na dzień następny. 19.20 Koncert reklam. 19.35—19.40 Wład. sport. z Pomorza.

ZAGRANICA
17.40 Paris P. T. T. Koncert muzyki współczesnej. 18.00 M. Ostrawa. Pieśni ludowa. 18.00 Moskwa (WCSPS). „Boccaccio” — operetka Suppego (fragmenty). 18.00 Koenigszwat. Pieśni i tańce ludowe. 18.30 Moskwa (WCSPS). Koncert symf. z udziałem pianisty L. Oborina. 19.00 Frankfurt. „Zyczenie słuchaczy to rzecz najważniejsza” — koncert. 19.00 Monachium. Muzyka kameralna 19.35 Budapeszt. Muzyka cygańska. 19.30 Stockholm. „Intermezzo karnawałowe”. 19.45 Wiedeń. „Zaczarowany zamek” — opera kom. Milloekera. 20.05 Bukareszt. Muzyka jazzowa. 20.10 Sztutgart. „Jak się wam podoba” — koncert. 20.10 Lipsk. „Wielka grzesznica” — operetka Kuennekego. 20.10 Berlin. „Gasparone” — operetka Milloekera. 20.10 Monachium. Cyrk i Variete. 20.35 Medjolan. „La donna silenziosa”. — opera R. Straussa. 21.00 Paris P. T. T. „Faust” — opera Gounoda. 21.00 Kolonia. „Piękna jest młodość” — wieczór tańca. 21.30 Radio Paris. Wieczór oper. 22.05 Luksemburg. Koncert muzyki polskiej pod dyr. Grzegorz Fiteberga z udziałem Colette Frantz (skrz.). Henryka Sztompki (fortepian). 22.10 Wiedeń. Recital fort. 23.00 Koenigszwat. „Prosimy do tańca”. 23.05 Wiedeń. Muzyka taneczna. 23.10 Anglia (Reg. Progr.). Muzyka taneczna. 23.45 Radio Paris. Muzyka tan. 24.00 Hamburg. Muzyka tan. 24.00 Berlin. Muzyka taneczna. 24.00 Sztutgart. Koncert nocny.

Zrób tę zadziwiającą próbę „Zgrzyzenia” Twego Pudru do Twarzy

Miliony kobiet zdumia i zaskoczyła ta oto niezwykła próba. Wiadomo, że gruboziarnisty puder do twarzy wywołuje bardzo często wagi. Wiele pudrów z wyglądu i do tyko cienkich i gładkich, zawiera jednak ostre, ziarniste cząstki. Nie można ich dojrzeć, ale można wyzwać świąd. Należy najwzyszej wziąć szczyptę pudru i spróbować zgrzyć przedniemi zębami. O ile jest w nim ślad „ziarnistości” poczujcie to Pani momentalnie, jak wyrzuciła Pani piasek w jedzeniu. Teraz proszę zrobić tę samą próbę z Pudrem Tokalon „eterycznym” pudrem, spręparowanym według oryginalnego francuskiego przepisu znakomitego paryskiego Pudru Tokalon. Sporządony jest on nowym sposobem, który czyni puder dziesięciokrotnie cieńszym i lżejszym niż kiedykolwiek to zostało osiągnięte. Tylko puder utrzymujący się w powietrzu jest użytkowany. Jest on tak niezwykle cienki i lekki, że wywołuje zawartość wszelkich ziarnistych cząstek, które mogłyby podrażnić delikatne pory skóry. Strzeż się szkody, jaką może wyrządzić ziarnisty puder. Stosując Puder Tokalon, jedyny „eteryczny” puder, jest Pani absolutnie bezpieczna. Wobec tego, że zawiera Piankę Kremową, trzyma się cały dzień. Niema już blyszczących nosów! Niema potrzeby ustawicznego pudrowania się!

Zakład optyczny Oskar Meyer wiaś. Jasiońska i Zeller
zał. 1899 Bydgoszcz, ul. Gdanska nr. 21. tel. 13-89
Sumienne wykonanie wszystkich okularów.
Fachowa i rzetelna obsługa. 1130

PRZETARG PRZYMUSOWY.
We wtorek, dnia 17 bm. o godz. 10-tej sprzedawac będą partjami w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dającym w Grudziądzu, przy ulicy Wybickiego nr. 29 w podwórzu: większą ilość towaru kolonialnego jak różnych herbat, mydła, proszku, win, soków, cykorji, świec, kawy, pasty, makaronu, i t. p. rzeczy, należące do p. Lewandowskich.
(—) Tomasz, Maćkowiak, Komornik Sądu Grodzkiego Rew. IV. w Grudziądzu.

Do akt Nr. IV Km. 257/36, 2071/35, 65/36, 119/36, 231/36.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni rew. IV zamieszkały w Gdyni na zasadzie art. 602 k. p. c. ogłasza, że w dniu 14 marca 1936 o godz. 10 w Gdyni (zbiórka kupców przy ul. 10 Lutego róg Abrahama) odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: 1 biurko z fotelem, 1 kanapa, 1 samochód ciężarowy, ogólnej wartości 880,— zł; o godz. 11-tej w Gdyni przy ul. Słupskiej 39: 4 sztuczki materiału wełn. męskiego na ubrania, wartości 150,— zł; o godz. 11.30 w Gdyni przy ul. Olsztyńskiej 10: 1 maszyna do szycia i 1 umywalka wartości 140,— zł; o godz. 12-tej w Gdyni przy ul. Świętojańskiej 132: 1 szopa z desek pod papa, 25 okien niewykon., 2 klatki niewykon., około 1/2 m. desek, 8 okien małych niewykon., 10 worków cementu, 1 buda dla psa i 2 drabiny oszacowanych na łączną sumę zł. 144,— które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.
Gdynia, dnia 11 marca 1936 r.
(—) K. Błaszkiwicz, komornik.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
Pierwszej Krajowej Przetwórn i Pakowni Smalcu
„Standart” S. A. w Toruniu
odbędzie się 18 kwietnia 1936 roku o godzinie 12-tej w lokalu Firmy przy ul. Grudziądzkiej 124/126 z następującym porządkiem dziennym: 1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok ubiegły, i skwitowanie Władz Spółki z wykonania obowiązków, 2) powzięcie uchwał o rozdziale czystego zysku, 3) wybór Członków Zarządu i Rady Nadzorczej, 4) udzielenie Zarządowi upoważnienia do wydzierżawienia przedsiębiorstwa względnie nieruchomości fabrycznych i zbycia części nieruchomości, 5) wnioski formalne. Posiadacze akcji mają prawo uczestniczenia we Walnem Zgromadzeniu jeśli złożą akcje po myśli § 2 art. 399 kod. handlowego przynajmniej na tydzień przed terminem Walnego Zgromadzenia.
Zarząd.
624

GDANSK
Brylanty
złoto i srebro
także monety srebrne
kupuje i przyjmuje po najwyższych cenach zamiast gotówki
J. Neufeld & Synowie
Gdańsk, Langgasse 28.

Odwiedzajcie
WEITZ' KAFFEE STUBEN
Gdańsk, Langgasse 69.
Ulubiony zakład gastronomiczny.
Gdany swagi zimny bufet.

GDAŃSK

HOTELE - RESTAURACJE - KAWIARNIE - LOKALE ROZRYWKOWE

ALHAMBRA z TROKADERO BAR TANECZNY

Przodujący lokal nocny Gdańska

Lokal otwarty do godz. 4 rano. Przystępne ceny

Właściciel I. NISSAN Brotbänkengasse 44, tel 284.32. 1340 Gd.

KLUB-BAR

GDANSK

Reitbahn 23, przy Langgasser Tor — telefon nr. 22191.

CZOŁOWY BAR GDANSKA
LOKAL OTWARTY DO GODZ. 4 RANO

Kapelmistrz:
Kaemmler

Kierownictwo:
Helmut Martini

1436 Gd

CAFÉ VATERLAND

GDANSK, LANGGASSE 57/58 1341 Gd.

Sensacyjna orkiestra kawiarniana **ERICH ORLY SCHMEKAL**

8 panów z własnym koncertowym fortepianem Hupfelda, Jazzem i organami

CODZIENNIE O GODZ. 4-7 I 8-1 W NOCY

Uznane powszechnie za pierwszorzędne i najsmaczniejsze
gdańskie likiery
J. S. Keiler Nachf.
GDANSK
Sprzedaż butelkowa i problemna.
Bezpośrednio przy Langgasser Tor.
Wielki wybór butelek podróżnych.

Prawdziwe gdańskie likieri-Lachs

od roku 1598 powszechnie znane

Odwiedzajcie w Gdańsku naszą probiernię godną zwiedzenia.

Sprzedaż butelkowa

GDANSK, Breitgasse 52

Modehaus Luschnath

obecnie
Gdańsk, Langgasse 42 l. p.
w domu Bodenburga
dawniej Elisabethwall 6

Poleca się do wykonania
**sukien, Kostjumów,
Kompletów, płaszczy na miarę**
po przystępnych cenach.

Własne modele. Wykonanie zamówień z dostarczonych materiałów.

440

TORUN

Meble

wszelkiego rodzaju najtaniej kupujesz tylko Toruń, Prosta 5. Przekonaj się! Spasuj się! Powiedz drugiemu!

Wielki wybór tapet

T. Rzymkowski, hurtownia drogeria, Toruń, Szeroka 43.

Solidne

bezdietne małżeństwo poszukuje 3 pokojowego mieszkania z wygodami i ogródkiem. Oferty do admin. „Dnia Pomorza” pod F. M. 620 C

Przybiakal

się pies bernardyn. Odebrać za zwrotem kosztów u zawiad. stacji Toruń-Przedmieście. 646 Ck

Samochód

ciężarowy Chevrolet za zł 1200 sprzedam. Toruń, ul. Jęczmienna 13, od godz. 11 do 12,30 lub 14.45-15.30. 652 Ck

Zgubiona

kartę rowerową nr. 3418, na nazwisko Antoni Raczkowski, unieważniam. 657 Ck

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 231) podaje się do wiadomości, że w dniu 30 marca br. o godz. 12-tej w Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim pokój Nr. 14 odbędzie się posiedzenie Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim dla rozpatrzenia planów oddłużenia powiatowych związków samorządowych w Chełmnie i Działdowie oraz miasta Czerska.

Toruń, dnia 11 marca 1936 r. 655

Przewodniczący: w z. (—) **Zakrzewski**,
Sekretarz: (—) **Mgr. pr. Bauer**.

Km. 574/35. 654

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Toruniu rewiru III-go, Brunon Duplicki, urzędujący w Toruniu przy ul. Św. Jakóba pod nr. 7 na zasadzie art. 679 k. p. c. obwieszcza, że w dniu 28 kwietnia 1936 r. od godziny 11 rano, w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Toruniu, pokój nr. 33 odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji nieruchomości miejskiej składającej się z jednej parceli, dwóch domów mieszkalnych i zabudowań gospodarczych położonej w Toruniu przy ulicy Wodnej, powiecie toruńskim, województwie pomorskiem, oznacz. polic. nr. 36 obejmującej powierzchnię 452 metrów kwadratowych która stanowi własność Juljana Błażeja Zeleka i Genowefy Heleny Zelekówny.

Nieruchomość ta ma urządzoną księgę hipoteczną w Sądzie Grodzkim w Toruniu, Toruń — Nowe Chełmińskie Przedmieście Tom IV, wykaz L. 145.

Powyższa nieruchomość została oszacowana na sumę zł. 23.000. Sprzedaż zaś rozpocznie się od ceny wywołania t. j. od kwoty zł. 17.250.

Licytant przystępujący do przetargu powinien złożyć rękojmię w gotówce w kwocie zł. 2.300, — albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich, i że papiery wartościowe przyjęte będą w wartości 3/4 części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne; że prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji; że w ciągu ostatnich 2-ech tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie.

Toruń, dnia 12 marca 1936 r.

(—) **Duplicki, komornik**.

Nafta

silnopłomienna 1 litr tylko 38 gr

Mydło

ziarniste Ia 1 kg tylko 88 gr

Soda

w kawalkach 15 gr
w proszku 35 gr za 1 kg

Kartoflanka

najlepsza 1 kg 35 gr

Persil

paczka tylko 70 gr

Szczotki

wszelkiego rodzaju od najtańszych

Swiece

gromnice i pokojowe kupujesz najkorzystniej bo towar solidny w Hurtowni

Jan Kapczyński

Toruń, Szeroka 35

Udzielam

tanio korepetycji i lekcyj francuskiego, niemieckiego angielskiego i gry na fortepianie. Adamska, Toruń Sukiennicza 4. 10616 C

UWAGA!

Podaję do łaskawej wiadomości, iż z dniem dzisiejszym przystąpiłem jako członek do Spółdzielni

„Kredyt Kupiecki”

w Toruniu i przyjmuję asygnyaty. 645 Ck

Z poważaniem **A. Ignaczak** Podgórz, skład bławatów.

Tapety

w najnowszych deseniach od najtańszych

Farby

fakery, pokosty terpentyna

Kleje

szelaki, papier szkl., bejce brzozy

Oliwy

smary, tawott, karbolineum.

Pendzle

szczotki, platy, wycieraczki

Frotery

wiory, froterówki, skurzakwi kupujesz najkorzystniej, bo towar solidny w Hurtowni

Jan Kapczyński

Toruń, Szeroka 35

Garderobę wiosenną czyści, farbuje

pierwszorzędnie i tanio

SZAROTKA

656 C Farbiarnia i pralnia chemiczna.
Fabryka i przyjmowanie ulica Grudziądzka 11.
Filja św. Ducha róg Różanej

Pasy zapędowe

troki, łączniki, włoki do pomp, sprzedaje najtaniej Skład skór, Zygmunt Balcerowicz, Toruń, Żeglarska 21. 489 C

Urzędnik

państwowy poszukuje skromnego pokoju z łożem, utrzymaniem od 1-go kwietnia br. Oferty z ceną kierować do „Dnia Pomorza” Toruń pod nr 653 C.

Pierwszorzędny GABINET KOSMETYCZNY „KALOTECHNIKA”

Wszelkie zabiegi w zakresie nowoczesnej kosmetyki Racjonalne pielęgnowanie, odmładzanie i udoskonalenie urody. Usuwanie zmarszczek, wągrów, przyszczy, brodawek, kurczaków, zbędnego owłosienia, piegów, rozszerzonych por, łojotoku, trądziku, czerw. nosa i innych niedokładności cery, Radowalne usuwanie łupieżu. Przyciemnianie brwi i rzęs Sprzedaż kremów, mleczek t. p. Porady bezpłatnie.

TORUŃ, ul. Król. Jadwigi 5. miesz. 3. 49 C

Przeprowadzki

wysielane wozy meblowe przechowywanie, magazynowanie we własnych jasnych zdrowych składnicach zwózki, wszelkie, kołmi i samochodami wykonuje najtaniej.

Proszę żądać ofert.

Ludwik Szymański

rok założ. 1912
Toruń, Żeglarska 3, tel. 1909
tel. przyw. 1549. 751 C

Strzępy

meldunków Generała Składowskiego do nabycia w Księgarni Wojciechowskiego, Toruń, St. Rynek 4. 621 C

Technika

poszukujemy do robót kolejowych z dłuższą praktyką w terenie. Oferty do „Par” Toruń, pod „technik”. 613 C

GDYNIA

Wytwórnia mebli

Stefan Gabała, Gdynia, Świętojańska 73 poleca sw. pialki stołowe, gabinety, kuchnie i wszelkie meble wysielane. Wyrób solidny Obsługa fachowa. 206 M

Przyjmę

posadę ekspedientki w sklepie kolonialnym, lub w masarni, względnie gdzieś dzieje. Oferty „Gazeta Morska Ilustrowana” Gdynia, pod „Uczciwa i pracowita”. 662 Mk

Dobrze

utrzymane używane meble, łóżka z materacami, rami do obrazów do sprzedania w Gdańsku. Hindenburg Alle 44, parter. 664 Mk

Bufetowa

lat 22, obeznana w swoim zawodzie, uczciwa, poszukuje posady w miastach powiatowych lub większych w lepszych lokalach. Może złożyć kaucję 100 zł. Zgl. „Gazeta Morska Ilustrowana”, Gdynia pod 58. 665 Mk

MEBLE

różnego rodzaju w solidnym wykonaniu po cenach konkurencyjnych poleca

Gdyńska

Centrala Mebli

Gdynia, Starowiejska 40
Telef. 26-25. 556 M

ROZNE

Sadzonki leśne

krzaki ozdobne, conifery i drzewa alejowe w większych i najrozmaitszych gatunkach oddam w większej ilości. Cennik bezpłatnie. — Maks Karnowski, Sepólno - Pomorze, Szkołki Leśne i Alejowe. 493 CK

— Słuchaj, Antosiu! Włóż na chwilę ten kaganiec, aby Fifi zobaczył, że to wcale tak źle nie wygląda.

OGŁOSZENIA:
wiersz milimetry na stronie 7-lamowej 0.20 zł
w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł
w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł
w tekście na dalszych stronach 0.50 zł
Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie.
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25% drożej.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki.
Kommunikaty 50 gr za wiersz.
Za ogłoszenia ekompikowane i z zastrzeż. miejsca 20% nadwyżki.
W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tym jednak, że rachunki mogą być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie notowań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wpłaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:
W ekspedycji miejscowych agencji 2.00 zł
Z odnośnikiem do domu 2.30 zł
Przez pocztę z odnośnikiem do domu 4.50 zł
Pod opaską 4.50 zł
W Gdańsku przez pocztę 2.32 gr; przez gośm 2.00 gr
z odbieraniem w administracji wprost 1.75 gr
Zagranicą 4.00 zł
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.

UWAGI:
Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówkę. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie została zapłacona przewidziana w cenniku 20% nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane o ile zostaną wniesione do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądowym ściganiu należności rabat upada. Za terminowy druk przepisanne miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: **Wacław Wityk**, Toruń, ul. Mickiewicza 41
Redaktor odpowiedzialny na sprawy W. M. Gdańska: **Wilhelm Grimsman**, Gdańsk, Kasztanowa 41, l. p.
Redaktor odpowiedzialny na Gdynię: **Józef Eljasik**, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Pagedu”.
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądzu: **Wacław Gancza**, Grudziądz, Plac 25 stycznia 10. l. Redaktor odpowiedzialny na Tczew: **Leon Formański**, Tczew, Kościuszki 1. —
Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryf” z odpowiedzialnością udziałami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja Czołownik Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.